

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 120, ЧИСЛО 4, П'ЯТНИЦЯ, 25 СІЧНЯ 2013 РОКУ

1893

Vol. 120, No. 4, FRIDAY, JANUARY 25, 2013

\$1.00

Сумна констатація: Україна все менше вільна

Марія Щур

Експерти американської недержавної дослідницької установи „Дім Свободи“ (Freedom House) зробили висновок, що за минулий 2012 рік Україна стала ще менш вільною країною. Погіршення щодо свобод українців відбуваються вже другий рік поспіль через політично мотивовані ув'язнення політичних провідників, нечесні вибори до парламенту та новий „мовний“ закон, що надає привілеї російськомовній частині населення країни, – так пояснюють свою оцінку дослідники „Дому Свободи“.

Говорячи про Україну, вони зауважують, що авторитарні тенденції становлять небезпеку в регіоні навіть для тих країн, які в недалекому минулому мали динамічне, хоч і непослідовне, демократичне керівництво.

„Несвобода“ України збільшувалася разом з такими країнами, як Казахстан і Таджикистан. Тим часом такі держави, як Азербайджан, Узбекистан, Туркменістан та Білорусь, вже давно і надійно закріпилися в статусі одних з найбільш репресивних держав світу.

Не набагато краще виглядають справи у Вірменії та Грузії, де відбулося мирне передання влади в результаті виборів, що проходили на конкурентній основі. Але, як зауважують дослідники „Дому Свободи“, у Грузії цілком мирний перехід влади був затьмарений повідомленнями про те, що нова влада покваліфікувала посади за грати протягом лише кількох тижнів близько 30 представників попередньої адміністрації. А це викликало побоювання щодо політично мотивованих переслідувань.

Сусідня ж Росія опинилася в товаристві Венесуели та Ірану, тобто країн, де будь-яка громадянська активність розглядається як політична загроза. За словами авторів звіту „Дому свободи“, така діяльність може включати такі різні сфери, як боротьба проти цензури, захист довкілля, боротьбу за права жінок, представників сексуальних меншин, боротьбу з корупцією

та за справедливе ставлення до етнічних і релігійних меншин.

Росія, на думку американських дослідників, стала проводити особливо репресивну політику щодо недержавних організацій після третього приходу на президентську посаду Володимира Путіна. Маргіналізувавши офіційну політичну опозицію, він став рушійною силою за цілою низкою законів, що мали на меті пригнічення будь-якої іншої опозиції в суспільстві. Серед ухвалених в Росії законів представники „Дому Свободи“ називають нові жорстокі покарання за проведення несанкціонованих демонстрацій, різке обмеження недержавних організацій в отриманні фінансування та проведенні їхньої роботи і запровадження нових форм контролю за висловлюванням думки в міжнародній комп'ютерній мережі.

Назагал, говорячи про простір колишнього СРСР, за винятком балтійських країн, аналітики говорять, що цей регіон належить до найменш вільних у світі – з огляду на міцні позиції автократів у більшості з 12 країн регіону.

Щодо світової статистики, то вона наразі, за оцінкою „Дому Свободи“, виглядає так: з 195 країн і територій 90 є вільними, що складає 46 відс. В цих державах є вільна політична конкуренція, активне громадське життя, вільні засоби масової інформації та повага до громадянських свобод.

Ще 58 країн, чи 30 відс., є частково вільними. До цієї категорії належить і Україна. В них є обмежене шанування політичних та громадянських свобод. У цих країнах панує корупція, слабе верховенство права, а на політичному ландшафті домінує одна політична партія, хоча вона і допускає певний політичний плюралізм.

І 47 країн, чи 24 відс., є не вільними, за класифікацією „Дому Свободи“. У цих країнах відсутні навіть засадничі політичні права та громадянські свободи.

Радіо „Свобода“

На честь Дня Соборности кияни утворили живий ланцюг

Учасники живого ланцюга несуть розгорнутий український прапор. (Фото: korrespondent.net)

КИЇВ. – 22 січня на мосту Патона кияни відсвяткували День Соборности і 95-ту річницю проголошення Незалежності України, об'єднавши два береги Дніпра живим ланцюгом.

Акція відбувається вже шостий рік поспіль і щоразу збирає все більшу кількість учасників. Її засновником та організатором є Братство козацького бойового звичаю „Спас“.

Беручи приклад з першого живого ланцюга в Україні, який був утворений у січні 1990 року і з'єднав Київ та Львів, учасники взяли за руки і символічно об'єднали два береги Дніпра.

Особливістю цього року є акції, проведені не лише в Києві, але і в інших містах України, а також у Німеччині, країнах Балтії та Канаді. Родзинкою акції став 30-метровий державний прапор, який утворили учасники.

Організатори заходу закликали учасників приносити з собою державну символіку.

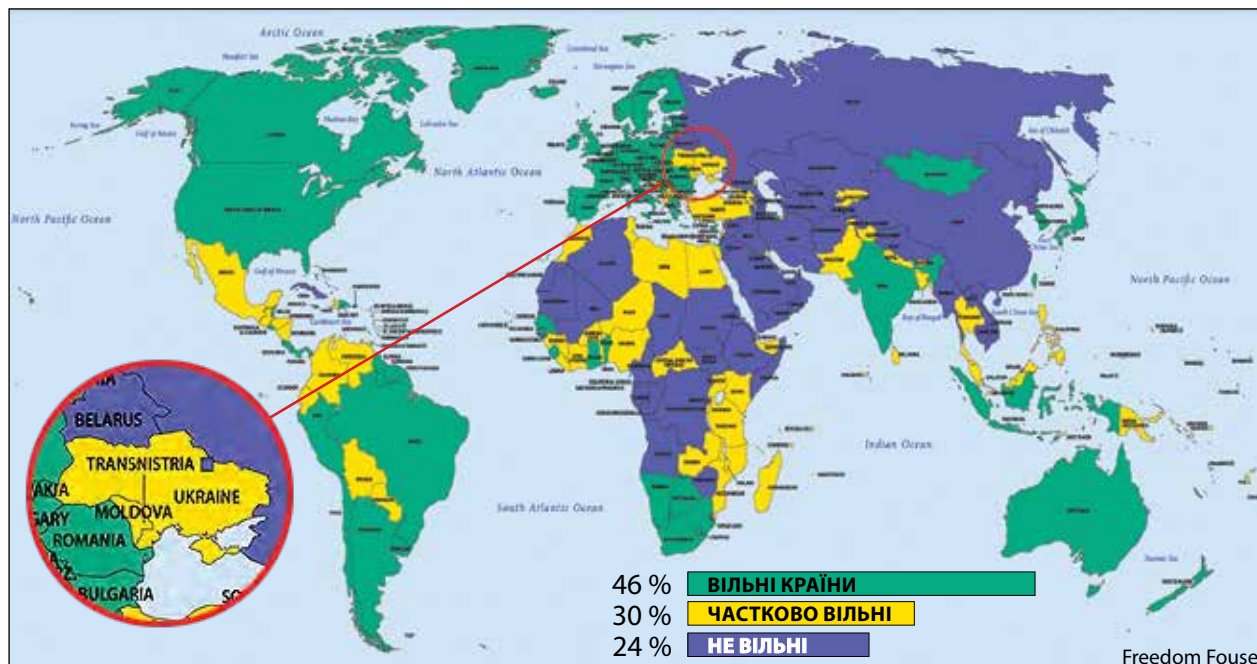
Як зазначають в Братстві козацького бойового звичаю „Спас“, акція не є політичною, і будь-яка партійна чи організаційна атрибутика під час її проведення заборонена.

Після живого ланцюга учасники провели акцію „Прикріпи Стрічку“ – вони роздавали інформаційні листівки про День Соборности України та синьо-жовті стрічки.

Увечері відбувся святковий концерт з нагоди Дня Соборности у Національному музеї ім. Івана Гончара та частування кулішем і гарячим глінтвайном. На концерті виступили Олег Сухарьов (гурт „Самі свої“), Олександр Ярмола (гурт „Гайдамаки“).

22 січня 1918 року у приміщенні Київського Будинку вчителя було підписано Четвертий Універсал, яким Українська Народна Республіка проголошена суверенною і незалежною державою. У цей самий день у 1919 році на Софійській площі в Києві було проголошено Акт Соборности українських земель.

22 січня у Воронежі, Брянську та на Кубані Всеукраїнське об'єднання „Соборна Україна“ і партія „Братство“ провели Марш єдності і соборности. (За матеріалами УНІАН)

Мапа, яка ілюструє розширення країн світу за критеріями громадянських свобод: зеленим кольором позначені вільні країни, жовтим (серед них і Україна) – частково вільні, і фіолетовим – не вільні.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Україна відзначила День Соборности

КИЇВ. — 22 січня Україна відзначила День Соборности і Свободи. Це свято засноване 30 грудня 2011 року указом Президента України Віктора Януковича. День Соборности був встановлений раніше на вшанування проголошення в 1919 році Акту возз'єднання Української Народної Республіки й Західньо-Української Народної Республіки. Нове свято виникло внаслідок зміни дати відзначання Дня Свободи з 22 листопада, саме ця дата була встановлена у 2005 році указом третього Президента України Віктора Ющенка – на честь дня початку Помаранчевої революції. Указом Президента В. Януковича ці два свята були об'єднані, юридично цей указ скасував обидва свята, запровадивши абсолютно нове. Президент України В. Янукович з нагоди Дня Соборности та Свободи України 22 січня поклав квіти до пам'ятників Тарасові Шевченкові і Михайлові Грушевському. У церемонії також взяли участь голова Верховної Ради Володимир Рибак, прем'єр-міністр Микола Азаров, голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов, урядовці, представники духовенства та громадськості. (Радіо „Свобода“, УНІАН)

■ Україна не виконала рішень Євросуду

КИЇВ. — Суддя Європейського суду з прав людини Станіслав Шевчук заявив 19 січня про те, що Україна не виконала 95 відс. рішень, ухвалених щодо неї Євросудом. „Якщо подивитися статистику Комітету міністрів Ради Європи... Це орган, який наглядає та контролює виконання рішень Європейського суду в Україні. Так-от, статистика: 900 рішень по суті продовжують перебувати на контролі. Із них 736 рішень – „посилена контроля“. Це означає, що понад 95 відс. рішень, які прийняті щодо України, досі не виконані“, – наголосив суддя. На його думку, українська правова система не може впоратися з тим, щоб забезпечити виконання Європейської конвенції з прав людини в Україні. „Коли було підписано у 1950 році Конвенцію у Римі, була така ідея, щоб виставити, підняти основні цінності західноєвропейського суспільства, як прапор, на боротьбу проти комунізму і для запобігання повернення нацизму. Було встановлено мінімум прав людини, розраховуючи, що національні правові системи забезпечать його максимум у Західній Європі. І звичайно, так воно і було. Європейський суд реагував виключно на дуже серйозні випадки“, – пояснив С. Шевчук. За словами судді, після того, як розпався радянський бльок і в Раду Європи вступили нові країни, в тому числі й Україна, вищезгаданий мінімум для Західної Європи виявився максимумом для наших правових систем. „Наша правова система не справляється з цим мінімумом, який повинна забезпечити, з дотримання Конвенції. І звичайно, це захлинуло ЄС, особливо у тих справах, які повторюються, особливо виконання рішень і таке інше“, – наголосив С. Шевчук. („Газета по-українськи“)

■ Хто краще продасть Україну Москві

КИЇВ. — Колишній глава Адміністрації Президента Леоніда Кучми, а нині провідник громадського руху „Український вибір“ Віктор Медведчук – це лише „розмінна монета“ для чинного Президента Віктора Януковича. Таку думку 19 січня висловив директор Інституту трансформації суспільства Олег Соскін. Експерт вважає, що обидва вищезгадані політики виступають перед Росією і думають, як краще продати країну. „Криворізько-донбаська гідра сьогодні готова бути сатрапом. Це як за часів татаро-монгольської орди, коли князі бігли в орду за ярликом...“ – пояснив О. Соскін. За його словами, такий ярлик дозволяв отримувати прибуток шляхом грабежу власного населення та інших князівств. „Саме про це йдеться. Янукович і Медведчук, змагаються, хто кращі умови пограбування України й народу запропонує Москві й за яку частку“, – зазначив політолог. Крім того, на переконання О. Соскіна, В. Медведчука використовують у певних політичних цілях. („Газета по-українськи“)

В Україні відзначили день народження С. Бандери

ЛЬВІВ

Марта Осадца

1 січня біля пам'ятника провідникові ОУН Степанові Бандері відбулося урочисте віче, в якому взяли участь майже 5,000 львів'ян та гостей міста. Під час віча голова обласної ради Петро Колодій вручив Почесні відзнаки „70-річчя створення Української Повстанської Армії“ активним учасникам національно-визвольної боротьби українського народу.

Почесні відзнаки отримали члени обласного товариства політичних в'язнів і репресованих Михайло Бачинський, Василь Безпалько і Надія Білоус; члени обласної Спілки політичних в'язнів України Ярослава Вітошинська, Зеновій Розумкевич і Роман Яремкевич; члени крайового Братства ветеранів ОУН-УПА Володимир Кук, Василь Романів та Іван Гуль; члени обласного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів Ярослав Гірник, Михайло Олексій і Микола Малахівський.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Володимир Єфімов

5 січня у Будинку післядипломної освіти вчителів відбулося вшанування пам'яті Степана Бандери. В засобах масової інформації ніякого повідомлення про це не було. Тож захід, задуманий місцевими націоналістами-демократами, можна вважати за подвиг сучасних, так би мовити, підпільників.

На збори з приводу дня народження С. Бандери зійшло близько 100 літніх патріотів з 1 млн. мешканців міста. 20 відс. учасників були в українських вишиванках. Як виявилось, це були, в основному, хористи самодіяльного сільського гурту.

На сцені були прапори – червоно-чорний повстанський та синьо-жовтий державний, а також два портрети С. Бандери. Головував відомий український патріот, голова обласної організації Спілки офіцерів України Віктор Таратущка.

Учасники заходу поклали квіти та вінки до підніжжя пам'ятника.

Увечері відбувся смолоскипний марш вулицями міста, організований активістами молодіжних націоналістичних організацій, за сприяння обласної організації Всеукраїнського об'єднання „Свобода“. Під час ходи учасники акції скандували: „Бандера, Шухевич – герої України!“, „Слава Україні! Героям слава!“ і „Слава нації! Смерть ворогам!“. Вони несли державні та червоно-чорні прапори, прапори партії „Свобода“, а також плякати „За Львів бандерівський“, „Молодь – за УПА“.

День народження С. Бандери вшанували у Києві смолоскипною ходою Хрещатиком та вічем на Майдані Незалежності.

У багатьох містах і селах Івано-Франківщини відбулися віча біля пам'ятників, барельєфів та меморіальних зокрема у селі Старий Угринів, де народився провідник, та в Івано-Франківську.

Урочистості відбулися також у Дрогобичі, Рівному, Луцьку, Полтаві, Кіровограді, Мелітополі, Тернополі та Луганську.

Спочатку була його доповідь про життєвий шлях С. Бандери. Потім промовляли колись причетні до діяльності Організації Українських Націоналістів та Української Повстанської Армії Володимир Степаненко та Олексій Луценко. Читали свої патріотичні поезії Світлана Колесникова, Дора Калинова і Людмила Левченко.

На завершення заходу багато співали, зокрема більше стрілецьких пісень та пісень на слова Тараса Шевченка, також народні пісні. Заспівував самодіяльний хор, а потім долучалася уся зала. А завершився урочистий захід гимном „Ой, у лузі червона калина“, вельми популярним ще з кінця 1980-их років, коли у Дніпропетровську виборювали Незалежність України.

Діяла виставка книжок національної спрямованості, де можна було придбати, рідкісні видання Зиновія Книша (Торонто, 1970), Олега Штуля-Ждановича (Нью-Йорк, 1997), „Реабілітації не буде“ (видана у Москві 2011 року й відразу заброньована російською владою).

Співає сільський самодіяльний хор. (Фото: Володимир Єфімов)

День Соборности відзначили в Консistorії УПЦ в США

Левко Хмельковський

САВТ БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі. – Консistorія Української Православної Церкви в США відзначила 22 січня День Соборности України Молебнем в Церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного за участі Генерального консула України в Нью-Йорку Ігоря Сибіги та віце-консула Костянтина Ворони. Молебен за Україну відслужили Митрополит Антоній і Єпископ Даниїл в сослуженні настоятеля о. Юрія Сівка, о. Василя Завірюхи та інших священників. У церкві була присутня численна громада, більшість у якій склали мешканці сусіднього „Українського села“ в Сомерсеті.

(Закінчення на стор. 3)

Промовляє Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга.

Друга інавгурація Барака Обами

ВАШІНГТОН. — У США і журналісти, і прості громадяни ще довго обговорюватимуть події, що відбулися напередодні, 21 січня, у Вашингтоні. Під час церемонії інавгурації 44-ий Президент Барак Обама згідно з вимогою Конституції склав присягу 20 січня і офіційно вступив на свою посаду. Однак, оскільки цей день є вихідним для державних установ та судів у США, публічно присягу довелося повторити наступного дня, 21 січня. Вранці президентське подружжя відвідало церковну службу, після чого вони попрямували в Капітолій. До присяги Президента привів головний суддя Верховного суду Джон Робертс. Віце-президента Джозефа Байдена до присяги привела суддя Верховного суду Соня Сотомайор. Гостями церемонії члени Конгресу, Кабінету, судді Верховного суду, губернатори штатів і члени дипломатичного корпусу. Всі вони розмістилися на споруджених на сходах Капітолію трибунах. Сам Б. Обама виголошував присягу та інавгураційну промову на спеціальному подіумі, захищеному куленепробивним склом. Однак, за церемонією могли спостерігати і пересічні громадяни, які розташувалися під Капітолійським пагорбом і на Еспланаді — головному вашінгтонському бульварі. За деякими підрахунками, їх зібралось майже 800 тис.

Барак Обама, 44-ий Президент США. (Фото: Петер Сауза)

Після церемонії присяги, яка завершилась благословенням священика та виконанням американського гімну співачкою Бейонсе-Гізел Нолс, глава держави пішов в ротонду будівлі Капітолію на традиційний обід з членами Конгресу і гостями.

За обідом Президент поспілкувався з провідниками партій у палатах Конгресу, Речником Палати Представників Джоном Бонером, сенаторами та конгресменами.

Б. Обама після церемонії встиг і попрацювати. У Капітолії він підписав розпорядження про внесення на розгляд Сенату кандидатур на

посади керівників Пентагону, Департаменту фінансів, Центрального Розвідувального Управління і Державного департаменту. Раніше глава держави запропонував на ці посади відповідно экс-сенатора Чака Гейгела, главу апарату Білого Дому Джейкоба Лю, радника з контртероризму Джона Бренана і сенатора Джона Кері.

Після завершення обіду Президент і віце-президент з подружжям, а також частина присутніх на церемонії на автомобілях вирушили до Білого Дому, очоливши інавгураційну параду.

Параду відкрив мотопідрозділ поліцейських дистрикту Колумбії, що забезпечує ескорт президентської лімузини в місті.

Слідом за кортежами президента і віце-президента їхало авто речника Палати Представників Дж. Бонера. Загалом у параді взяли участь майже 8,000 осіб, в тому числі військові і шкільні оркестри, військовослужбовці, школярі, артисти.

Після церемонії інавгурації у Вашингтоні традиційно проходить безліч інавгураційних балів, у тому числі десять офіційних. Оскільки для Б. Обами ця інавгурація — друга, вони з дружиною побували тільки на двох балах, тоді як чотири роки тому відвідали десять.

На президентському балі були присутні 20 тис. військовослужбовців і ветеранів. Перед ними виступили Аліша Кіс, Дженіфер Гадсон і Марк Ентоні, а також військова оркестра.

Однак, головною зіркою балю стали не відомі співаки, і навіть не Президент, а Перша Лейді, яка привернула увагу своїм яскравим вбранням, новою зачіскою і дорогішими прикрасами.

Танець першого подружжя країни на Балю Головнокомандувача під пісню Дж. Гадсон транслювали в прямому етері всі основні новинні телеканали. („Кореспондент“)

День Соборности...

(Закінчення зі стор. 2)

У вступній промові Владика Антоній згадав про нинішній тривожний стан в Україні, коли недруги намагаються знову розділити її народ, щоб він і далі нидів у темряві. Владика Антоній виголосив молитву за єдність українського народу — не тільки державну, а й духовну.

Молитва Владика Даниїла була ствердженням того, що український народ від св. Володимира Великого і до наших днів завжди йшов під проводом Господа нашого Ісуса Христа, помилявся, сходяв на манівці, але милостивий Господь знову дарував українцям нагоду

бути народом державним, соборним, самостійним. Владика закликав нести краплини любови й добра до усіх сердець і спільно звертатися до Господа з молитвою про єдність.

Уся церква заспівала „Многая літа“ Україні, її народам.

До слова запросили Генерального консула І. Сибігу, який закликав шанувати Україну, особливо тепер, у нелегкі часи, жити у єдності, без чвар і непорозумінь.

Учасники торжества пройшли до пам'ятника „Борцям за волю України“, де Генеральний консул І. Сибіга поклав квіти до обеліска.

Потім Консисторія почастивала учасників свята обідом, який приготували Марія Морозовська з сином Володимиром.

Учасники відзначення Дня Соборности покладали квіти до пам'ятника „Борцям за волю України“. (Фото: Левко Хмельковський)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Ю. Луценко — в київській клініці „Оберіг“

КИЇВ. — Екс-міністра внутрішніх справ Юрія Луценка 20 січня вивезли з Менської колонії до київської приватної клініки „Оберіг“ для проведення операції, повідомила його дружина Ірина Луценко. І. Луценко звернулася до засобів масової інформації та політиків з проханням не створювати ажіотажу на території лікарні. Оскільки, як пояснила І. Луценко, в Державній пенітенціарній службі її попередили, що в разі порушення правопорядку як на території лікарні, так і в ній, Ю. Луценка знову етапують до колонії. І. Луценко розповіла, що перебуває в черговій частині колонії, однак, не може отримати дозволу на зустрічі з чоловіком в лікарні, оскільки у неділю в колонії немає керівництва, а також відповідальних осіб, уповноважених надавати подібні дозволи. Прес-секретар „Народної самооборони“ Лариса Сарган повідомила, що „не може на 100 відс. підтвердити“ інформацію про перевезення Ю. Луценка до Києва, яка з'явилася у засобах масової інформації 20 січня. Клініку „Оберіг“, з якою вела переговори І. Луценко, погодилася провести операцію Ю. Луценкові з видалення поліпу сигмовидної кишки, який має в діаметрі 0,8 см. і є доброякісною пухлиною. Однак, потрібно зробити операцію, бо поліп швидко росте і може перетворитися на злоякісну пухлину. („Кореспондент“)

■ Знято обмеження

КИЇВ. — Національний банк (НБУ) 20 січня зняв обмеження граничної суми розміщення чужоземної валюти фізичними особами-резидентами, які отримали індивідуальну ліцензію НБУ. Відповідне рішення затверджено постановою НБУ від 14 грудня цього року „Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України“ і набуває чинності з 25 січня 2013 року. „На даний момент фізичні особи-резиденти можуть здійснювати переказ чужоземної валюти без обмежень на підставі ліцензії“, — йдеться в повідомленні НБУ. Крім того, зазначається, що постановою вдосконалено процедуру документування акцій з переказу грошей фізичними особами в банківських установах. „Також повідомляємо, що НБУ скасовано зобов'язання ведення журналу обліку здійснених в чужоземній валюті переказів за межі України і виплати цих переказів, а також журналу обліку здійснених у межах України за дорученням фізичних осіб-нерезидентів переказів у національній валюті й виплати цих переказів, оскільки вказані акції відображаються в електронному вигляді“, — зазначається в повідомленні НБУ. Нагадаємо, нещодавно в агентстві „S&P“ заявили, що запровадження обов'язкового продажу валюти свідчить про небажання НБУ проводити політику гнучкішого валютного курсу. („Газета по-українськи“)

■ Засідання ВР з питання Ю. Тимошенко

КИЇВ. — Об'єднана опозиція „Батьківщина“ підтримує проведення позачергового засідання парламенту для заслуховування інформації Генерального прокурора про ситуацію з експрем'єром України Юлією Тимошенко і створення парламентської слідчої комісії з розслідування резонансних убивств. „З наступного тижня ми розпочнемо збір підписів за проведення позачергової сесії“, — повідомило джерело 19 січня після проведення засідання політради партії „Батьківщина“. На позачерговій сесії опозиція вимагатиме заслухати інформацію Генерального прокурора у зв'язку з силовим видворенням депутатів-жінок з палати Центральної клінічної лікарні ч. 5 міста Харкова, де проходить лікування экс-прем'єр Ю. Тимошенко. Крім того, опозиція вимагатиме створення тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування обставин вбивства народного депутата Євгена Щербаня та інших підприємців у Донецькій області. У свою чергу, народний депутат від Партії Регіонів Володимир Олійник заявив, що фракція готова допомогти „УДАРу“ і „Батьківщині“ зібрати підписи для проведення позачергової сесії Верховної Ради з розгляду на ситуацію навколо экс-прем'єра. („Кореспондент“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Україна таки знайде своє місце в ЕС

СТРАСБУРГ, Франція. — Віце-президент Парляментського Асамблеї Ради Європи (ПАРЕ) Рене Руці ствердив 19 січня, що Україна рано чи пізно знайде своє місце в Євросоюзі. „Україна подавала добрі надії. Помаранчева революція продемонструвала волю до співпраці з Європою. Сьогодні ми маємо дещо іншу ситуацію. Але рано чи пізно вона знайде своє місце в ЕС. Україна є членом Ради Європи з 1995 року, вона вже співпрацює з ЕС за багатьма параметрами. Після того, як будуть вирішені численні проблеми з селективним правосуддям, недотриманням прав людини, коли економічні умови вступу буде дотримано, можна буде говорити про перспективу кандидатства. Але треба, щоб Україна продемонструвала, що вона рухається саме в цьому напрямку“, – зазначив віце-президент ПАРЕ. „Якщо ми подивимося на країни колишнього СРСР, то побачимо, що для багатьох з них важливіше сьогодні розібратися з власними проблемами, з власною історією, ніж вже поспішати інтегруватися у щось більше. Може, в якийсь період Україна рушила занадто швидко, не зробивши своєї внутрішньо важливої роботи“, – зазначив Р. Руці. Нагадаємо, 4 січня міністер закордонних справ України Леонід Кожара та голова Представництва ЕС в Україні Ян Томбінський обговорили ключові питання порядку денного взаємин між Україною і ЕС. За даними підсумкового звіту спостережної місії ПАРЕ, українські парламентські вибори пройшли з порушеннями, особливо при підрахунку голосів у мажоритарних округах. („Кореспондент“)

■ Д. Камерон хоче провести референдум

ЛОНДОН. — Британський прем'єр Дейвід Камерон заявив, що в разі переобрання його уряду він виступить за проведення референдуму щодо членства його країни в Євросоюзі до завершення 2017 року. Наступні загальні вибори у Великобританії мають відбутися в 2015 році. Виступаючи 23 січня в Лондоні, Д. Камерон заявив, що розчарування Євросоюзом серед громадськості „небувало високе“. Він закликав до реформування ЕС, зокрема до збільшення повноважень країн-членів. Європейський союз має змінюватися, щоб забезпечити процвітання і зберегти підтримку народу. Обговорення ідеї такого референдуму викликало занепокоєння в столицях країн Європи та Північної Америки. Минулого тижня Президент США Барак Обама заявив Д. Камеронові, що „Сполучені Штати цінують сильну Великобританію в сильному Європейському союзі“. (Радіо „Свобода“)

■ Відкрився Всесвітній економічний форум

ДАВОС, Швейцарія. — 22 січня відкрився Всесвітній економічний форум, головні теми якого – криза у зоні євро, шляхи економічного відновлення, „витривалість“ світової економіки, безробіття молоді та наслідки глобалізації. Форум відвідає Президент України Віктор Янукович, який, однак, не візьме участі у традиційному Українському полуденку. Перший економічний форум у Давосі відбувся у 1971 році з ініціативи професора Женевського університету, німця за походженням Клавса Шваба, і під патронатом Єврокомісії та європейських підприємницьких асоціацій. З того часу світові політичні та бізнесові провідники обговорюють у швейцарському містечку проблеми, з якими зустрічається світ, та шляхи їх вирішення. Президент України В. Янукович також візьме участь у Давоському форумі. Як повідомив голова президентської адміністрації Сергій Львовичкін, цього року першочерговими питаннями для Президента України в рамках форуму „є розвиток інфраструктури та енергетична проблематика – ключові чинники зростання національної економіки“. В. Янукович „представить у своїх виступах бачення України щодо її можливого внеску у відновлення економічної стабільності на Європейському континенті та в розвиток нових моделей взаємодії в енергетиці“. Крім того, президент України виступить як співдоповідач на пленарній сесії „Прискорення розвитку інфраструктури“. (Бі-Бі-Сі)

Помер правозахисник Павло Скочок

Василь Овсієнко

12 січня у Києві помер Павло Скочок – журналіст, учасник українського правозахисного руху, жертва радянської каральної психіатрії у 1978-1982 роках.

Він народився в селі Острів на Київщині 1935 року, навчався в Київському університеті, з якого його виключили за „націоналістичні погляди“. Був звільнений 1966 року з редакції газети „Радянська Україна“ за „критику лінії часопису“. Був знаний у самвидавці з виступів на суді в Івано-Франківську в обороні вчителя української мови Михайла Озерного та з листазаяви в обороні Івана Дзюби, співавторами якої були В'ячеслав Чорновіл та Людмила Шереметьєва.

П. Скочок довгий час був без роботи, перед арештом працював робітником.

1 грудня 1978 року він був заарештований, звинувачений в „антирадянській агітації та пропаганді“ і спрямований на медичну експер-

тизу до психіатричної лікарні в Києві. У лютому 1979 року постановою Київського міського суду його спрямовано на примусове лікування, у квітні 1979 року переведено до Дніпропетровської спецпсихлікарні.

У квітні 1982 року він був звільнений, працював у музеї Лева Симиренка при Мліївській дослідній станції садівництва на Черкащині. П. Скочок вивчав і опрацьовував документи про життя й діяльність династії Симиренків, але був звільнений з роботи. Працював кочегаром.

1985 року надіслав свого пашпорта до Президії Верховної Ради СРСР, протестуючи проти наруги над репресованими Симиренками та над своїми студіями про славетну родину й просив дозволу виїхати до Франції для подальших досліджень.

У 1987-1990 роках брав участь у роботі Українського культурологічного клубу, Української Гельсінкської Спілки. Видавав журнал „Золоті ворота“.

Харків

Львів попрощався з Михайлом Горинем

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 15 січня на будівлі ратуші та на будинках органів місцевого самоврядування були приспущені державні прапори на знак жалоби за померлим Михайлом Горинем.

У церкві св. Трійці біла відслужена Панахида. Після цього похоронна процесія вирушила вулицями міста до Личаківського цвинта-

ря, на поле почесних поховань.

Під час церемонії на кладовищі виступили колишній голова обласної ради Мирослав Сенік, правозахисники Василь Овсієнко, Степан Хмара, Ігор Калинець, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайло Ратушний та інші.

Під час виконання Державного гімну прозвучала козацька сальва.

Похорон Михайла Гориня у Львові. (Фото: Марта Осадца)

Вшанували В'ячеслава Чорновола

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 75-річчя від дня народження Героя України, видатного політика, громадського та державного діяча, одного з нескорених провідників руху опору В'ячеслава Чорновола відзначили книжковими виставками протягом грудня 2012 року в районній бібліотеці та в музеї книги.

У краєзнавчому музеї відбулися тематичні лекції за участю учнів шкіл міста, а 20 грудня відбувся конкурс читців патріотичної поезії та історико-пізнавальна конференція про В. Чорновола.

25 грудня було покладено квіти до меморіальної дошки В. Чорновола в Бережанах. Тематичний вечір, присвячений 75-річчю В. Чорновола, проведено у районному будинку народної творчості.

Учасники відзначення 75-річчя В'ячеслава Чорновола біля меморіальної дошки в Бережанах. (Фото: Тетяна Будар)

95 років тому стався бій біля станції Крути

До „Свободи“ надійшов вміщений нижче пропам'ятний лист Українського Конгресового Комітету Америки з приводу 95-ої річниці бою проти московського війська біля станції Крути, а також добірка віршів Ігоря Топоровського з нагоди цієї події.

29 січня виповнюється 95-та річниця бою під Крутами. Бій, який відзначився мужністю та героїзмом українських юнаків, був одним з боїв більшовицької Росії проти Української Народної Республіки. Бій відбувся 29 січня 1918 року на залізничній станції Крути поблизу села Пам'ятне, за 130 кілометрів від Києва. Того дня близько 300 юнаків чинили опір чотиритисячній більшовицькій армії під командою Михайла Муравйова. Бій тривав близько п'яти годин і, на жаль, закінчився поразкою для українців. У нерівному бою загинули близько 300 київських студентів і гімназистів, а понад 100 з них відступили.

У радянські часи про цей бій було заборонено вести мову, його замовчували, але люди, незважаючи на це, знали про бій та про жертви.

Бій не мав вирішального значення під час

бойових дій, але події 29 січня увійшли в серця українського народу завдяки героїзму та патріотизму молодих юнаків.

Павло Тичина присвятив цьому боєві вірш „Пам'яті тридцяти“, а Михайло Грушевський, голова Української Центральної Ради, на похороні у Києві біля Аскольдової могили назвав молодих юнаків, які трагічно загинули, героями. Після поразки Української Народної Республіки тіла полеглих були перенесені на Лук'янівське кладовище в Києві.

Український Конгресовий Комітет Америки з нагоди 95-ої річниці цього бою схиляє голови, вшановуючи пам'ять молодих студентів, які загинули під Крутами та всіх, хто боровся за вільну і незалежну Україну.

Слава героям!

Героям Крут

На Аскольдовій могилі
Чорний ворон зранку кряче.
Щось сказати він не в силі,
Тільки журиться і плаче.
„Чом ти плачеш, вірний друже,
Чом безрадісно ридати?
Чи болить тебе щось дуже,
Чи сказати щось нам маєш?“
„Ох, від сліз вже сплнуть очі,
Бо не можу я забути,
Як пішли, піднявшись з ночі,
Хлопці в бій тяжкий під Крути.
Триста хлопців – то немало,
Триста, піднятих сурмою,
Як один, всі разом впали,
Не вернувши в дім свій з бою.
Як тут, брате, не тужити,
Як тут, брате, не ридати?
Ім би було ще пожити,
А не тут, в землі, лежати“...
На Аскольдовій могилі
Чорний ворон зранку кряче.
Щось сказати він не в силі,
Тільки журиться і плаче.

Україні

Любять її, як любите дитя,
Як матір рідну і єдину,
Любять її, як любите життя,
Одну навек кохану Україну.
Бо що без неї кожен в світі з нас?
Всі, як один, її ми рідні діти.
Її любимо свято повсякчас,
Її любимо над усе у світі.
Для всіх вона любима і одна,
Для всіх вона, як сонце, що сіяє,
Тож хай як матір буде всім вона,
Лише одна, бо іншої немає.

Рідна мова

Усе в ній є: душі горіння й спів,
Краса чуттів і милозвучність слова.
Прийшла вона із далечі віків,
Українська наша неповторна мова.
Тож треба нам ту мову берегти
Й довіку всім любити й шанувати.
Такої мови в світі не знайти –
Це мова та, що в спадок дала мати.
І той, хто свою мову позабув,
Або чужу за найріднішу має,
Той сином краю рідного не був,
Хоч так себе повсюди називає.
Лиш той, хто краєм рідним дорожить
Й скарби шанує батьківського слова,
За неї біль в душі його щемить,
Для нього рідна тільки власна мова...

Монолог емігранта

Шукаємо казкових ми країв,
Примарного вишукуємо щастя,
Тож до чужих прямуєм берегів,
Та чи знайти нам бажане удасться?
Чомось нас манить завжди чужина
І хочеться своє навек забути,
Хоч є земля в нас батьківська одна,
Куди захопимо на старості вернутись.
Та чи прийме колишній рідний дім,
Чи зрозуміють діти та онуки,
Чи й так залишимося в краю чужім,
Приречені на тугу й біль розлуки?
О, рідна земле! Ти – свята для нас.
Чому ж ти стала для усіх чужою,
Чому кидаємо тебе ми повсякчас,
Щоб десь тужити гірко за тобою?

Ігор Топоровський,
Хоростків, Тернопільська область

Напад на Будинок літератора

Сергій Пантюк

ХАРКІВ. – Вибиті двері, побиті шибки та, найприкріше, викрадені з редакцій журналу „Березіль“ і видавництва „Майдан“ оргтехніка і колекція живопису – такий наслідок нападу вандалів на Будинок літератора в новорічну ніч.

Осередок українського культурного життя в Харкові стає об'єктом нападів не вперше. Голова обласної організації Національної спілки письменників України Анатолій Стожук повідомив: „У цьому простежується певна система, за останній місяць ми вже втретє звертаємося до міліції: вибиті двері, зламані замки, побиті шибки, а цього разу завдано особливих збитків двом редакціям“.

Напад не був справою кримінальних злочинців, адже „Майдан“ і „Березіль“ знаходяться на різних поверхах, а бюро державної служби, яка орендує приміщення, ніхто не зачіпав. Заслужений працівник культури України Віктор Бойко у своєму коментарі припускає, що це інспірований напад, аби залякати активістів.

Журналісти Агентства телевізійних новин звернулися за інформацією до правоохоронців з Київського райвідділу міліції Харкова, які повідомили, що подія внесена до Єдиного реєстру досудових розслідувань як крадіжка. Міліція проводить всі необхідні розшукові та слідчі дії з метою встановлення осіб, причетних до цього злочину.

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

АМЕРИКА І СВІТ

Штурм газового заводу в Альжирі

АЛЬЖИР, Альжирія. — Сім чужоземних заручників і 11 бойовиків, які їх утримували, загинули 19 січня під час завершального штурму газового заводу в Альжирі спецслужбами – про це повідомило альжирське державне інформаційне агентство „APS“. Штурм відбувся рано вранці. 11 терористів загинули разом з чужоземними заручниками. Ми думаємо, що їх вбили на знак помсти“, – агенція „Франс-прес“ цитує свої джерела у службах безпеки Альжиру. Раніше того ж дня надійшло повідомлення про те, що загони спеціального призначення повністю оточили газове родовище. Згідно з повідомленнями державного альжирського інформаційного агентства „APS“, 17 січня там загинули 12 альжирських і чужоземних робітників. (Бі-Бі-Сі)

Вклад України у новобудови Лондону

ЛОНДОН. — У 2012 році в Лондоні закордонні інвестори вклали 3,529 млрд. дол. в нові проекти на ринку житла. Для порівняння – в 2011 році в цьому ж сегменті ними було витрачено 2,887 млрд. дол. повідомила 21 січня дорадча компанія „SV Development“. „Частка інвестицій, вкладених громадянами України, за 2012 рік становила 1 відс. або 35 млн. дол. від суми грошей, вкладених закордонними інвесторами“, – говориться в повідомленні. Росіяни посідають 3 місце за обсягом інвестицій в новобудови Центрального Лондону після громадян Сінгапуру і Гонг-Конгу з обсягами інвестицій 109.4 млн. дол. в 2012 році, тоді як в 2011 році громадяни Росії вклали в елітні первинні об'єкти британської столиці на 25 відс. менше. Покупці з Сінгапуру і Гонг-Конгу становлять 40 відс. від загальної частки покупців житла в новобудовах Центрального Лондону, частка росіян у структурі інвестиційного попиту становить 3.1 відс., що на 0.5 відс. більше, ніж минулого року. („Українформ“)

Іран – за переговори в Каїрі

ТЕГРАН, Іран. — 23 січня Іран запропонував провести заплановані на кінець січня переговори з „шісткою“ міжнародних посередників з питань ядерної програми в столиці Єгипту Каїрі. Про це повідомив глава іранського Міністерства закордонних справ Алі Акбар Салехі. США, низка інших країн Заходу та Ізраїль підозрюють Іран у виготовленні ядерної зброї під прикриттям програми мирного атому. Тегран заявляє, що його атомна програма спрямована виключно на задоволення потреб країни в електроенергії. „Шістка“ міжнародних посередників (Росія, США, Китай, Франція, Великобританія, Німеччина) з 2003 року спільно з Міжнародним Агентством атомної енергії домагається від Ірану припинення робіт зі збагачення урану, які можуть нести загрозу режимові ядерного нерозповсюдження. („Кореспондент“)

Українська кукурудза для Кореї

СЕУЛ, Південна Корея. — Південна Корея у 2012 році наростила імпорту кукурудзи з Південної Америки й України за рахунок скорочення на 40 відс. закупівель у США, де минулого літа була посуха. „У 2012 році частка маїсу з США на ринку Південної Кореї скоротилася з 77 відс. до 35 відс. Це найнижчий показник з 2001 року. У структурі загального обсягу імпорту (збільшеного за рік з 7.76 млн. тонн до 8.22 млн. тонн тобто на 6 відс.) дедалі більшу частку займає порівняно недороге зерно з Аргентини, Бразилії та України“, – зазначає агентство. За даними „Bloomberg“, постачання з України минулоріч досягло 897.3 тис. тонн, зайнявши таким чином 11 відс. ринку кукурудзяного імпорту азіатської республіки. Виходячи з інформації про перевіз зерна на експорт в українських портах, фактичний експорт маїсу в Південну Корею за січень-грудень досяг 630 тис. тонн. Всього за сезон 2011/2012 до Південної Кореї було експортовано 570 тис. т кукурудзи. Причому за перші два місяці поточного сезону (жовтень і листопад) експорт вже становив 120 тис. тонн проти 60 тис. тонн за аналогічний період минулого року. (Українська правда“)

День Соборности і „Свобода“

22 січня 1919 року було урочисто проголошено злуку Української Народної Республіки і Західньоукраїнської Народної Республіки. В Універсалі Директорії проголошувалося: „Віднині зливаються в одно віками відділені одна від другої частини України (...) в одну велику Україну. Сповнилися відвічні мрії, для яких жили і за які вмирали найліпші сини України“. Після вторгнення російського війська і поразки незалежної України будь-які згадки про цю подію були в СРСР заборонені. Але закордонні українці завжди пам'ятали і урочисто відзначали День злуки, день Соборности. Про це свідчать щорічні січневі публікації у „Свободі“, зокрема редакційні статті.

22 січня 1929 року газета писала: „Це свято... нас учить, що Україна як дійсно самостійна держава може існувати тільки як Соборна Україна. Інакше вона буде іграшкою в руках західних чи східних сусідів. І це загальне відчуття, що зродилось стихійно, є найбільшим національним здобутком революційної боротьби останнього десятиліття“.

„Свобода“ в редакційних статтях утверджувала усвідомлення необхідності боротьби за збереження провідної ідеї Універсалу: єдності українського народу. У цій боротьбі ставали символічними подвиги героїв. 29 січня 1948 року „Свобода“ писала: „Тридцять років тому під Крутами кров'ю ратифіковано Акт української державности. Ті, що там згинув, житимуть вічно і їх дух мільйонами інших рук продовжувати боротьбу“.

Тим часом ідеологи СРСР спромоглися утворити в світі уявлення, що Україна – це теж Росія. На подолання такого спотворення правди „Свобода“ 22 січня 1959 року констатувала: „Щорічне відзначування роковин 22 січня дає нам нагоду повести найширшу акцію для популяризації і визнання того українського передрішення американським народом і урядом. Ми досі ще тільки злегка надщербили ту скелю невігластва і пересудів, що нею привалена в цій країні українська правда“.

Саме відтоді стали традицією вітальні проклямації представників американської держави, піднесення синьо-жовтих прапорів у містах, українські святкові зібрання. Але Україна усе ще була в неволі. 22 січня 1969 року „Свобода“ підтримувала надії читачів: „Ще далека від досконалої наша ідейна соборність, але все ж таки не так зле, як часом ми собі уявляємо. Акт Соборности і Акт Незалежности визначили курс історичного розвитку українського народу“.

Нарешті настав час, коли День соборности може святкувати також Україна. Але ідея соборности живе і чекає на повноцінне втілення. Історик Володимир В'ятрович стверджує: „Об'єднання УНР і ЗУНР показало, що попри те, що Україна протягом багатьох століть переходила з рук в руки, ми залишилися цілісною нацією, яка готова боротися за єдність своєї країни. Сьогодні свято Соборности – це єднання навколо таких цінностей як свобода і справедливість“. Філософ Мирослав Попович бачить практичне значення Соборности України для її народу: „Соборність для нас повинна бути пріоритетним питанням – усі ми живемо під одним державним дахом. Головне, що ми повинні їх вирішувати проблеми так, щоб не нашкодити соборній єдності всієї української держави і нації“. Акт про державну єдність став реальністю, тепер треба досягнути такої ж єдності усього українського народу, спрямувати його сили на збудування справді суверенної держави.

ІСТОРІЯ

Про УПА – на міжнародному рівні

Олександра Стасюк

ЛьВІВ. – В рамках відзначення 70-ої річниці Української Повстанської Армії минулої осені відбулася Міжнародна наукова конференція „УПА в контексті національно-визвольної боротьби народів Центрально-Східної Європи“, в якій взяли участь науковці з України, Франції, Чехії, Словаччини та Литви. Організували конференцію Інститут українознавства ім. Івана Крип'якевича Національної Академії Наук України, Львівський національний університет ім. Івана Франка, Львівська обласна рада, Львівська обласна державна адміністрація, Комунальне підприємство Львівської обласної ради „Доля“, Центр незалежних історичних студій.

Старший науковий співробітник Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича Олександра Стасюк у своїй доповіді „Національно-державна платформа українського визвольного руху середини ХХ ст.“ простежила форми та методи реалізації національно-державних засад Організації Українських Націоналістів та Української Повстанської Армії, звернула увагу слухачів на ідеологічні та структурні трансформації, яких зазнав національно-визвольний рух у процесі свого розвитку. Доповідачка відзначила, що боротьба ОУН та УПА логічно вписується не лише у контекст національної історії, але й загальносвітової історичної процес, адже її ідеологічні та світоглядні засади формувалися у тісному зв'язку з інтелектуально-політичним доробком європейської історії.

Київський журналіст Олександр Пагіря подав порівняльну характеристику діяльності ОУН і УПА та революційних, визвольних й антиколоніальних рухів Європи та Азії, відзначивши між ними багато спільних рис.

Професор Львівського національного університету ім. І. Франка Леонід Зашкільняк, доповідаючи про спірні питання українсько-польського конфлікту на Волині і в Галичині в роки Другої світової війни, зауважив, що „волинські події“ слід розглядати не як окреме явище, а як одну з ланок перманентної українсько-польської війни ХХ ст. Історик змушений констатувати, що у цій війні, яка мала риси міжетнічного конфлікту, жертви були логічним продовженням тотального поборювання ворога. Вказуючи на методологічні розбіжності між польськими та українськими дослідниками історії Другої світової війни, Л. Зашкільняк наголосив, що вони зумовлені радше політичними мотивами.

Проф. Микола Мушинка (Пря-

шів, Словаччина) поінформував присутніх про історію загибелі та поховання командира тактичного відтинку ТВ-24 „Маківка“ групи УПА-Захід Степана Стебельського – „Хріна“, вбитого 9 листопада 1949 року в селі Погоржельце (Чехія).

Новими фактами та оцінками подій була насичена доповідь донецького історика Дмитра Титаренка „Просвіта“ – на теренах Східної України в період нацистської окупації як чинник громадського життя“. Дослідник відзначив активну участь місцевої інтелігенції у розбудові „Просвіти“ на східноукраїнських землях та вагомість національного чинника у їхній роботі.

Чи не найбільше запитань у присутніх виникло до доповіді наукового працівника Інституту народознавства Оксани Кісь, яка опрацювала тему „Материнство як дилема у жіночому досвіді участі в національно-визвольних змаганнях в Західній Україні середини ХХ ст.“. Дискусії тривали довкола таких питань, як роля, функції та мотивація поведінки жінок у національно-визвольному русі під проводом ОУН і УПА в світлі гендерних оцінок. Науковці прийшли до висновку, що дане явище лише з великими застереженнями можна назвати феміністичним, оскільки домінуючими у поведінці жінок були родинні та побутові мотиви, а не бажання самореалізації шляхом боротьби.

Не менш цікавими виявилися доповіді на історіографічну тематику, з якими виступили професор Львівського національного університету ім. І. Франка Олексій Сухий, професор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка Василь Футала, старший науковий співробітник Інституту історії України НАН України Яна Примаченко, молодший науковий співробітник сектору досліджень національно-визвольного руху ХХ ст. Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича Роман Грицьків та ін.

Дискусію довкола складного процесу усвідомлення правди про ОУН та УПА мешканцями сучасної України розпочав доцент Одеського національного університету ім. Іллі Мечнікова Олександр Музичко доповіддю „ОУН у боротьбі за історичну пам'ять українців: етапи, напрямки діяльності, особливості“. Вчені відзначили деструктивний вплив політичного чинника на формування позитивного образу українського визвольного руху, наголосили на потребі суто наукового осмислення проблематики ОУН та УПА та популяризації цих знань шляхом налагодження прямого діалогу з суспільством. Підсумовуючи обговорення, проф. Андрій Русначенко наголосив, що, відповідно до положень Міжнародного гуманітарного права, боротьба ОУН та УПА підпадає під визначення партизанського руху, і саме у такому трактуванні має висвітлюватися у підручниках історії та засобах масової інформації.

Учасники конференції звернулися до Верховної Ради України з вимогою визнати на державному рівні ОУН і УПА стороною, яка воювала за незалежну Українську державу, та надати їй воїнам статус учасників бойових дій у Другій світовій війні з відповідними соціальними гарантіями.

Уточнення

• 4 січня у вісті „Дружина Чорноморської Січі“ закінчила осінні змагання“ стала помилка у прізвищах гравця і тренера. Має бути – Микола Куцина та Богдан Куцина.

• 11 січня у статті „Як українці стали „остарбайтерами“ має бути: „...на 1950 рік в Україні було зареєстровано 1,850 тис. репатріантів“.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$65.00 на рік, \$40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$55.00 на рік, \$35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 E-mail: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 E-mail subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Іду з дитинства до Тараса”

На основі численних позитивних відгуків Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) вирішив продовжувати навчально-виховну програму „Іду з дитинства до Тараса” в 2013 році.

В 2007 році, на заклик учителів української мови і літератури, ЗУАДК розпочав конкурс, який відбувається в березні у селах і районах, а потім – в областях, де переможці виграють дводенну прогулянку до Києва і Канева.

В 2012 році конкурс відбувся в Чернівецькій, Волинській, Івано-Франківській, Чернігівській, Хмельницькій, Рівненській областях та в Придністровській Молдовській Республіці.

Експерсія розпочалася з Канева, де переможці з кожної області піднялися на Чернечу гору, поклали квіти на могилу великого Кобзаря, відвідали Шевченківський музей.

Опісля автобусом переможців відвезли до Києва, де вони відвідали Софійський собор, Києво-Печерську лавру, були на Хрещатику. Провідником екскурсій була директор бюро ЗУАДК в Києві Віра Принько.

У березні цього року ЗУАДК продовжуватиме цю програму. Закликаємо українців стати спонсорами конкурсу. Кошт такого спонзування – всього 2,000 дол. на область. Жертводавці можуть зазначити, котру область вони бажають спонзувати.

Просимо зголошувати своє спонзування до канцелярії ЗУАДК: UUARC, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111. Тел: (215) 728-1630. Електронна пошта: uuarc@verizon.net.

Мотря Вотерс,
Філадельфія

Переможці конкурсу 2012 року в Каневі.

Колись у нашому селі

Колись у нашому українському селі, на Любачівщині, діти вранці ходили від хати до хати і так віншували господарів: „На щастя, на здоров'я, на цей Новий рік, щоби

було краще, як торік, щоб родилося жито, пшениця і всяка пашниця”.

Микола Биковський,
Гемлін, Нью-Йорк

Про українську церкву в Гантері

Головним промотором побудови Української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Гантері, Нью-Йорк, був св. п. д-р Іван Макаревич. Він подарував частину своєї посілости для будови церкви. А щодо автора проекту усе ще існують певні розбіжності, тому я вирішив в'яснити цю справу.

І. Макаревич спочатку звернувся до мого батька Володимира Січинського, щоб він дав свою пропозицію. Батько виготовив перспективу храму. Попередній кошторис будови становив 100 тис. дол., тому проект був відхилений. Мали витратити не більше 30 тис. дол. Тоді я вирішив представити мій проект, який можна було здійснити за нижчу ціну. Мій проект був також відхилений – як надто скромний. Тоді скульптор св. п. Ярослав Паладій виготовив модель гуцульської церкви, який усім сподобався.

Вирішили таку церкву будувати. Лише постала проблема. Треба було мати архітектурні креслення, виконані ліцензованим архітектором в штаті Нью-Йорк та затвержені місцевим будівельним урядом. Тоді д-р І. Макаревич звернувся до архітектора Івана Жуковського, який мав ліцензію на Нью-Йорк і виготовив всі креслення для будови церкви за проектом Я. Паладія. Кошт будови перевищив 100 тис. дол., що передбачав мій батько.

Церкву збудував майстер зрубних споруд Юрій Костів з кількома робітниками та групою добровольців.

Ярослав Січинський,
архітектор,
Алфарета, Джорджія

Проект церкви Володимира Січинського.

Проект церкви Ярослава Паладія.

У 95-ту річницю проголошення IV Універсалу

22 січня 2013 року виповнилася 95-та річниця оприлюднення Центральною Радою 1918 року в Києві IV Універсалу, який проголошував незалежність Української Народної Республіки від Росії: „Однині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського народу”.

Проголошення IV Універсалу особливо радісно сприйняли студентська молодь, інтелігенція та люди з широким світоглядом.

Це був дуже напружений час для українського народу. Україна була залежною від Росії, взаємини між країнами були напруженими.

Перед виконавчим органом Центральної Ради стояло непросте завдання: відбудувати міс-

та та села, які були зруйновані війною, ліквідувати безробіття, взяти під опіку людей похилого віку, сиріт та всіх постраждалих у війні людей, докласти всіх зусиль до відновлення економіки. Для досягнення цих цілей були розпочаті переговори з іншими державами з метою підписання миру.

IV Універсал став історично значущим. Він став каменем, на якому і розвивалася в подальшому Україна. Ми з подякою та пошаною згадуємо всіх тих, які з гідністю відстоювали права та честь українського народу та, незважаючи на всі перешкоди на своєму нелегкому шляху, боролися за незалежність Української Народної Республіки.

УККА

22 січня – особлива дата в нашій історії

17 січня до нашої редакції надійшло привітання від Міністра закордонних справ України Леоніда Кожари з нагоди Дня Соборності та Свободи України, адресоване всьому закордонному українству. Нижче вміщуємо цей актуальний текст.

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас з Днем Соборності та Свободи!

22 січня 1919 року – особлива дата в українській історії, яка стала яскравим виявом споконвічного прагнення нашого народу до самоствердження та національного єднання.

Цього дня з великою вдячністю згадуємо про вагомий внесок діячів Української Народної Республіки та Західньо-Української Народної Республіки в розбудову української державності.

Одночасно усвідомлюємо власну відповідальність за втілення

їхнього важливого заповіту. Взаємна увага і підтримка, спільність в помислах, цілях і діях всього українства – це найміцніша гарантія успіху Української держави, благополуччя і добробуту кожного з нас.

З нагоди свята бажаю усім вам, дорогі українці, наснаги до нових вагомих звершень, добра і злагоди.

Покладаюся на подальшу єдність наших зусиль у забезпеченні інтересів України у світі.

З повагою –

Леонід Кожара,
Київ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українські громади святкували від св. Миколая до св. Василя

Від 18 грудня до 14 січня в українських громадах тривають святкові події, пов'язані з обрядами на честь свв. Миколая та Василя Великого. На перше свято діти отримують подарунки за зразкову поведінку, на друге тривають колядування і віншування українських родин (свято Маланки). Кілька повідомлень про ці події вміщено на цій сторінці.

СТОРНОВАЙ, Канада

В ході відзначення Різдва з 7 по 19 січня група українських колядників з Отави прибула до Сторновай і привітала провідника опозиції Томаса Мулкеара традиційним вітанням „Христос родився!“, а потім заспівала коляди, після чого прозвучало традиційне українське різдвяне привітання у виконанні Михайла Решітника і Олега Белкіна.

Зведений хор Українського пра-

вославного собору Успіння Пресвятої Богородиці, у якому співали М. та Ангеліна Решітники, Тамара Руденко, Зора Джексон, О. Белкін, Віра Гуцуляк, Надя Желем, Маргарет Копала, Оксана Геніна, Дженні Дутчак, Ірина Смішна (керівник) та Норман МакКвін, також виконав „Радість нам з'явилась“ і закінчив колядування „Щедриком“.

Колядування організувала Національна канцелярія Конгресу Українців Канади (КУК).

КУК

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі

16 січня Головну канцелярію Українського Народного Союзу відвідали з колядою учні і вчителі Музичної школи у Випані Україн-

ського музичного інституту Америки, які співали для працівників канцелярії та редакцій газет УНСоюзу. Колядники отримали грошовий дарунок на розвиток школи.

На фото (перший ряд зліва): Анна Салевич, Меланія Вовк, Лілія Томко, Софія Коваль, (другий ряд зліва): директор школи Лілія Кушнір, Марта Коваль і Ксеня Салевич з дочкою Софією. (Фото: Степан Слуцький)

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк

Петро Косцьолек

Радо вітала родина настоятеля Української католицької церк-

ви св. Трійці о. д-ра Івана Кащак, капеляна Пласту (на світлині – зліва), колядників Спілки Української Молоді, які 13 січня відвідали в Кергонксоні ряд сімей з святковими вітаннями.

Капелян Пласту о. Іван Кащак і колядники. (Фото: Петро Косцьолек)

СІЕТЛ, Вашингтон

Володимир Мигович

Великим успіхом користувався виступ християнського театру „Істина“ з міста Аберн, який на свята показав мюзикл „У світ прийшов Спаситель“. Постановники не відійшли від канонів мюзиклу: були пісні, музика, діалоги, хореографія і драматичний зміст.

Постановку здійснила режисер Ніна Зорченко. Музично-пісенний супровід створила ком-

позитор Алла Чепікова, яка майстерно поклала на музику псалми та вірші. У художньо-графічному оформленні вистави допоміг художник Володимир Погрібний. Для виступу артисти винаймали залю професійного театру на 1,200 місць.

Театр виступав також в Україні і Росії, зокрема в Донбасі і Криму, де ще міцно вкорінені радянські пережитки. В репертуарі театру є Великодній мюзикл „Чому ти мовчиш?“ та вистава „Молитва матері“.

Сцена з вистави „У світ прийшов Спаситель“. (Фото: Володимир Мигович)

ВУНСАКЕТ, Ровд-Айленд

Лідія Кузьма-Міняйлук

2 грудня 2012 року св. Миколай відвідав Українську католицьку церкву св. Михайла саме тоді, коли о. Роман Големба та секретар 241-го Відділу Українського Народного

Союзу Джанет Бардел вітали дітей з святом. У програмі, яку підготували Лідія Жук-Клюфас та Лідія Кузьма-Міняйлук, діти показали святкову виставу, читали вірші. У концерті брав участь Іван Ткач. Батьки приготували частування, а св. Миколай роздав дітям подарунки.

Св. Миколай відвідав Українську католицьку церкву св. Михайла.

Молодіжна співоча група Української євангельської церкви в Савт-Рівер, Нью-Джерзі, вітає Ніну Наливайко.

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі

Левко Хмельковський

Людно було 13 січня в „Українському селі“, коли до його мешканців завітали з колядою спершу учні та вчителі Школи українознавства (директор Галина Маринець) при Українській православній церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруку, а потім молодіжна співоча група Української євангельської церкви в Савт-Рівері, Нью-Джерзі.

Учні та вчителі Школи українознавства (директор Галина Маринець) при Українській православній церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного прийшли колядувати в „Українському селі“.

Церкви трьох штатів прийшли на свято

Левко Хмельковський

ЮНІОН, Нью-Джерсі. – Громада Української євангельської церкви вирішила провести 5 січня Різдвяний вечір спільно з громадами церков в Нью-Йорку та Філадельфії і запросила гостей з цих міст. Вечір відкрив пастор Ярослав Курпіта. З проповідями про Різдво виступили пастори Іван Белець з Нью-Йорку та Володимир Ковальський з церкви „Нове життя“ у Філадельфії.

Окрасою вечора стали виступи співочих груп гостей. Україн-

ські колядки привезли з Нью-Йорку співаки Ірина Белець, Юлія Ситникова, Тетяна Колоскова, Надія Рікова, Софія Мохор, Петро Пришаш. Андрей Бабін акомпанював на фортепіані і сам співав.

Вірші читали Юлія Павлишин з Нью-Йорку та Володимир Ковальський з Філадельфії, а його син Артур з Тимофієм Мисоком виступили в інструментальному дуеті.

Потім співав хор з Філадельфії. Жіноцтво приготувало частування, яким завершилася святкова зустріч.

Колядники з Філадельфії. (Фото: Левко Хмельковський)

Відбулася Велика рада Пластового племені „Перші стежі“

Рута Галібей

ЧИКАГО. – З новим ентузіазмом після Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі (ЮМПЗ), що відбулася у Львові, з'їхалися 25 членів Пластового племені „Перші стежі“ на оселі пластової станиці Чикаго над „Круглим озером“, де 21-23 вересня 2012 року відбулася Велика Рада. Після зустрічі в гостинному домі Масі Ганкевич відбувся перший день нарад у відбудованій колибі з ватраном, над спокійним озером, в осінню, дещо холодну погоду.

Після звітів проводу, висловів подяки за довголітню працю та надання абсолюторії, новий провід перебрав ведення нарад. Племінною стала Марта Перейма, курінною Уладу пластуни-сенйорів – Христия Назаревич-Сілецька, скарбником – Галя Чайковська, електронну пошту вестиме Діна Заяць, листок зв'язку „Стріла“ буде опрацьовувати Оксана Ісаїв. Наталка Соневицька слідкуватиме за хронікою діяльності, а Слава Рубель триматиме зв'язок з „Стежами“ в Україні.

Учасники ради переглянули при-

мірники „Альманаху 100-ліття Пласту“, до видання якого багато часу і зусиль вклали С. Рубель і Богданка Титла. Було схвалено намір „Стеж“ Нью-Йорку та околиці влаштувати презентацію видання в одній з українських установ.

Під час обговорення плану праці йшла мова про перевидання книжок для дітей у різних форматах, проведення таборів „Пташат“ та допомогу „Стежам“ в Україні у їхньому пластуванні. Буде продовжено проект збирання усної історії Пласту від людей різних поколінь, які пластували в різних країнах. План праці включає теж майбутні „Стежки культури“ й інші форми занять.

Вогник у ватрані згуртував пластуни до пізньої ночі при співах і розповідях.

23 вересня усі зібралися в Катедрі св. о. Миколая в Чикаго, де молилися за здоров'я членок куреня та їхніх родин.

В Культурному осередку було продовжено наради обговоренням ЮМПЗ у Львові. Наталка Соневицька, Марта Коломиєць і Тамара Ганкевич представили проекти резолюцій, які було прийнято.

Учасниці Великої ради Пластового племені „Перші стежі“.

В Монреалі відзначили 79-ту річницю Голодомору

Богданна Клецор-Гаврилук

МОНРЕАЛЬ. – Місцевий відділ Конгресу Українців Канади відзначив 79-ту річницю Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні 24 листопада 2012 року в Катедрі св. Софії. Соборна Панахида була відслужена з співучастю священників католицьких і православних церков. Співав церковний хор під диригентурою Тані Навольської.

До залі увійшли юні сумівці і пластуни з свічками. Дівчина несла ікону Матері Божої, а хлопець – терновий вінок, які вони поклали на тетрапод.

Після Панахиди відбулася мистецька програма в церковній залі. Ведуча і організатор свята Богданна Клецор-Гаврилук відкрила свято молитвою до Матері Божої. Шестеро осіб з залі принесли білі квіти в пам'ять жертв Голодомору.

Учні української школи ім. Митрополита Іларіона виступили з монтажем про Голодомор, який підготувала добродійка Людмила Попович. Солістка, меццо-сопрано, Галина Ваверчак заспівала дві пісні – „Богородице Діво“ і „Матері“. Ашхен Мінасян акомпанювала на фортепіані. Тріо (о. митрат Олег Корецький, Оксана Коцкович і Віра Турко-Кулицька) виконало молит-

ву „О, Пресвята Діво“ і „Скажи ми, Господи“ (музика Дмитра Бортнянського).

Богданна Мончак виголосила святкове слово, прочитала уривки з книги „Жовтий князь“ Василя Барки. Наталя Бедик, Даня Коланіч і Соня Кулицька під мистецьким керівництвом В. Турко-Кулицької співали пісню „Де ви, земляки мої“. Олена Пилипчик, котра недавно приїхала з України, з великим чуттям деклямувала „Полум'я скорботи“. Бандурист, бас-баритон Володимир Мота виконав пісні „Із-за Чорного моря, з-за лиману“ (музика Миколи Леонтовича) і „Я сьогодні щось дуже сумую“. Андрій Мазепа займався звуковою системою.

Б. Клецор-Гаврилук подякувала виконавцям і запросила присутніх на „голодну вечеру“, яку приготували членкині Об'єднання українок Канади „Доньки України“.

Свято закінчено українським гімном „Ще не вмерла Україна“.

25 листопада 2012 року в церковній залі Успення Божої Матері відбувся показ документального фільму „Окрадена земля“ режисера Юрія Лугового. На показі в Монреалі були три недавно прибулі особи з України, котрі поділилися спогадами членів своїх родин про Голодомор.

На відзначенні 79-ої річниці Голодомору-геноциду (зліва): о. Ігор Ощипко, о. митрат Олег Корецький, о. декан Володимир Кушнір, Богданна Клецор-Гаврилук і Зорянна Грищенко-Лугова.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь

Д-ра

Патриції Грімстед

„The Fate of Nazi-Looted Art from Kyiv Museums in East Prussia“

Dr. Patricia Kennedy Grimsted, Senior Research Associate at the Ukrainian Research Institute at Harvard University, will speak on the tragic fate of major collections of art and icons from two Kyiv museums looted by the German occupants during World War II and transported to East Prussia, a story long suppressed under Soviet rule.

Доповідь відбудеться англійською мовою

В суботу, 9 лютого 2013 року

о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

ШАНОВНІ ДОПИСУВАЧІ! Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

Відзначили 45-річчя парафії в Пармі, Огайо

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – 2 грудня 2012 року Українська католицька церква св. Апостола Андрія в Пармі урочисто відзначила 45-річчя.

На високому пагорбі, в тихому закутку Парми велично підносить увесь свої дві вежі українська церква. Історія цієї парафії почалася від церкви св. Петра і Павла, яку збудували в 1910 році у Клівленді. Коли в Пармі в 1949 році була

відкрита Народна школа, українці масово стали переселятися в це містечко. Через певний час виникла потреба в католицькій церкві. На парафіяльних сходах 17 жовтня 1964 року було вирішено збудувати новий храм. Будову розпочали навесні 1966 року.

28 травня 1967 року церкву освятив Митрополит Амброзій Сенишин. Будівельні і оздоблювальні роботи тривали до 1987 року. Парафія утримує цвинтар св. Петра і

Павла, який служить усій українській громаді Клівленду.

Першим парохом церкви був о. монсенйор Лев Тимків, який впродовж 26 років невтомно працював, аби парафія зростала. За час існування парафії тут служили священники Іван Любачівський, Петро Васло, Стефан Паливода, Іван Ропкі та інші. 3 березня 2005 року парафію очолив о. Ігор Касіян. Парох докладає чимало зусиль для зміцнення громади, залучення до церк-

ви молоді та покращення фінансово-господарської діяльності парафії. До помочі парохів служить піддиякон Йосиф Заперник.

Розпочалися торжества Літургії, яку в співслужінні пароха о. І. Касіяна, митрофорного протоієрея о. Михайла Польового, о. Василя Петріва та о. піддиякона Й. Заперника служив Апостольський адміністратор Пармської Єпархії Владика Іван Бура. Співав церковний хор під орудою Василя Кобрини.

Під час Літургії відбувся Чин освячення нових ікон св. рівноапостольних Володимира і Ольги, які створила відома художниця Дарія Кульчицька. Фонди на нові настінні ікони пожертвували родини Кульчицьких та Колосівських.

Ювілейна імпреза продовжувалася у парафіяльній залі. Парох о. І. Касіян говорив про парафію, яка уже 45 літ вірно служить духовно пристанню української еміграції, шанобливо згадав засновників парафії, подякував головам церковних комітетів, об'єднань та груп, які докладають чимало зусиль для поліпшення духовного і матеріального становища парафії. Вітальне слово мав голова ювілейного комітету Славко Краснянський.

Велично звучали духовні твори „Благослови, Земле“ та „Блаженні всі“, музику до яких створив регент церковного хору В. Кобрин. Дитячий художній колектив парафії, яким опікується Ліда Пронів, підготував для цього святкового концерту свої пісні, а наймолодша учасниця концерту Калина Кульчицька продеклямувала вірш „Божий народ“.

Завершальним акордом став спів „Многая літа“ усім присутнім на торжествах.

У Пармі співає церковний хор. (Фото: Василь Романчук)

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Придбайте*:

- ЖИТТЄВЕ СТРАХУВАННЯ (LIFE INSURANCE)
- АНУЇТЕТИ (ANNUITIES)
- ВИВІНУВАЛЬНІ ГРАМОТИ (ENDOWMENTS)

* Наявні не в усіх штатах.

Звертайтеся до нас:

Продажі – 888-538-2833 ext. 3055
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

Чого навчають українські школи поза Україною?

Павло Садоха

Конфлікт, який нещодавно набув розголосу в українських засобах масової інформації щодо відкриття російських клас в українській школі „Дивосвіт“ у Мадриді, насправді стосується всіх українських громад трудових мігрантів в Європі.

Більшість освітніх закладів такого типу пройшли за свою історію „критичні“ моменти національної самоідентифікації. Свого часу, наприклад, у Лісабоні розділилася найбільша у Португалії школа при Спільноті українців у Португалії. Внаслідок цього зараз мирно співіснують школа „Родина“ (або Родіна) для так званих мігрантів зі Сходу і українська суботня школа „Дивосвіт“ при Спільноті.

Тепер українські мігранти з Донбасу мають свobodний вибір якими мовами вони хочуть навчати своїх дітей. Багато вибрали школу „Дивосвіт“, де викладання ведеться виключно українською. Парадоксально, але такої можливості вони не мали на рідній землі, в Україні.

Все ж суботня школа за кордоном – це завжди складні взаємини. Вимагати від учителів-добровольців виконання статутів, правил та положень в умовах, коли вони перебувають під тиском прискіпливих батьків і мають справу з дітьми, які перевантажені різномовними школами, і все це – за символічну винагороду, позбавляючи себе відпочинку після тижневої роботи, – нелегко. В більшості випадків така самопожертва базується на патріотичних почуттях педагогів та щирій любові до дітей.

Українські суботні (недільні) школи, як і масова українська міграція, мають понад 200-літню історію. І саме завдяки національному самоусвідомленню, українським церквам і організованим школам, вдалося українцям не розчинитися у інших культурах, а створити потужну світову інституцію – українську діаспору, що зробила важливий внесок у відновлення і становлення української державності.

Добре організована, з вагомим політичним впливом у світі, українська діаспора не давала спокою комуністичному режимові СРСР, не дає вона спокою і теперішнім послідовникам антидержавницької та антинаціональної політики в Україні та за її межами. Всі намагання спецслужб СРСР дискредитувати діаспору, посягти в ній зерна розбрату, не увінчалися успіхом, за винятком фізичного знищення провідників українського націоналізму. Але й це не порушило моноліту української спільноти за кордоном.

Та вже після здобуття де-юре незалежності України у світ вийшла нова багатомільйонна сила – трудові мігранти.

Окрім економічної вигоди (мільярди надходження валюти для, власне кажучи, підтримки олігархічної системи правління в Україні), потенційно на цю „закордонну“ силу недруги України поклали й „гуманітарне“ спецзавдання – протистояти старій діаспорі у прагненнях українців вийти з-під панівної опіки росій-

ського світу.

На перешкоді таким намірам стоять українські церкви і національна самосвідомість, чого ворожим спецслужбам ніяк не вдається підкорити. Тому вони пробують діяти через українські суботні школи.

Проблема національної самоідентифікації, якою хворіє українське суспільство, відчувається і в громадах трудових мігрантів за кордоном. Але, на відміну від України, де інформаційний простір заповнений ворожими до національної єдності силами, в умовах вільного світу українці в повній

(Закінчення на стор. 12)

В Австралії почали відзначення 80-річчя Голодомору

Ірена Андреєва

ВІКТОРИЯ, Австралія. – Українці Австралії започаткували відзна-

чення 80-річчя Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні 21

(Закінчення на стор. 12)

Представники Вікторіанського Парляменту Австралії під час зустрічі з режисером Юрієм Луговим. (Фото: Адріяна Лугова)

present a new opera in concert
Virko Baley's

HOLODOMOR

RED EARTH. HUNGER

Set in 1933, *Holodomor* is an original surrealist tale of terror, seduction, tragic absurdity, and redemption. At the height of the genocidal Terror Famine, brutally introduced by Stalin to collectivize Ukrainian farms, three starving strangers – a woman, her infant and an embittered man – meet at a lonely crossroad. An unlikely relationship grows. *HOLODOMOR* derives from the word for hunger, "holod," and the word "mor," extermination.

"Baley's music... sonic images memorable enough to take home." – Kyle Gann, Village Voice

Music by Virko Baley
Libretto by Bohdan Boychuk

John Duykers, tenor
Laura Bohn, soprano
with
Tod Fitzpatrick, baritone
Eric Brenner, counter-tenor
Melissa Weaver, stage director
Red Earth Vocal & Instrumental Ensembles
conducted by Virko Baley

Tuesday Evening
7:30 pm: Pre-concert talk by Dr. Alexander Motyl

February 5, 2013 • 8:00 pm

The Gerald W. Lynch Theater
John Jay College
524 West 59th Street, New York, NY

For more info:
<http://virkobaley.com/opera/holodomor>
www.facebook.com/troppefoundation
or (212) 255.4460

Purchase Tickets: www.brownpapertickets.com/event/309670
Mail Order Tickets: Jean Lyman Goetz Public Relations
144 Waverly Place, New York, NY 10014 • (212) 255.4460

Adults: \$25.00
Sr. Citizens / Students: \$15.00

Additional support has been provided by Self Reliance New York Federal Credit Union, UNLV's 2012 Opportunity Award and private donors.

Ви також можете придбати квитки у Філадельфії - Український освітньо-культурний центр, 700 Cedar Rd., Jenkintown, та в Нью-Йорку - крамниця „Сурма“, 11 East 7th St., головний офіс УККА, 203 2nd Ave.; тел. (212) 228-6840.

Чого навчають...

(Закінчення зі стор. 11)

мірі починають розуміти важливість національної самоідентифікації.

Не називають себе португальці чи іспанці – іберійцями, так само, як і французи, чи німці – германцями. Тому, вираз „слов'яни“ або більш екстравагантно – вихідці з країн Співдружності Незалежних Держав (оригінальна назва, запропонована Посольством України в Португалії), європейці сприймають з іронією, що, відповідно, позначається і на ставленні до особи. А для того, щоб в повній мірі усвідомити свою національну ідентичність, кожній людині потрібно глибше вникнути в історію власного народу.

Тож у випадку мадридського конфлікту виникає фундаментальне запитання: в якій інтерпретації викладатимуть українську історію в школі, де російські і українські діти перебувають в одному виховному просторі? В інтерпретації міністра освіти України Дмитра Табачника, який не визнає Голодомор в Україні

геноцидом? Чи на основі політики Міністерства закордонних справ України, яке на офіційному сайті відомства, на догоду Кремлеві, взагалі зняло інформацію про страшний злочин проти українців?

Уявіть собі, що в українській клясі такої інтернаціональної школи на лекції історії дітям доводять, що УПА воювало за незалежність України, а в російській – що повстанці були фашистами і бандитами, як це стверджує офіційна Москва. А потім, на перерві, молоді люди з'ясовують між собою цю дилему...

З 2009 року діє проект Міністерства освіти України „Міжнародна українська школа“ (МУШ), участь в якому дає можливість суботнім школам залучати більшу кількість охочих отримати український атестат про середню освіту за кордоном. Навчання у таких школах платне, а політика МУШ не вимагає збереження національних цінностей. Програми такої школи дуже співзвучні з програмами російського світу – не відпустити українців з-під російського панування, де б вони не проживали.

В Іспанії діє багато російських громадських організацій, об'єднаних Координаційною радою російських співвітчизників. Російська програма співпраці зі співвітчизниками передбачає на 2013 рік фінансування на загальну суму 11.4 млн. євро, а відповідна програма українського уряду – 445 тис. євро. При тому, в Іспанії російська громада вдвічі менша за українську.

Приклад Португалії взагалі показує, що офіційна Україна не тільки не зацікавлена у розвитку національних освітніх закладів за кордоном, але й допомагає розвивати проекти „Російського світу“. Так, у 2010 році Посольство України в Португалії рекомендувало МЗС України профінансувати по бюджетній програмі „Заходи щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України“, проект Асоціації іммігрантів „Amizade“ – організації, яка своєю програмною метою має „популяризацію російської мови і культури“.

Співка українців у Португалії пробувала з'ясувати у Посла України в Олександра Никоненка, чи ознайомлений він хоча б зі стату-

том „Amizade“, але відповіді ми так і не отримали. І тепер, виходить, що багатолітне намагання українських закордонних громад роз'яснити європейцям, що українці – це окрема нація, а Україна – незалежна держава, фактично заперечується політикою Міністерства закордонних справ і Міністерства освіти України.

На жаль, якоїсь юридичної бази в українському законодавстві, яка б могла змусити чиновників служити реальним національним інтересам України, немає. Виправити ситуацію могло б, наприклад, законодавче визнання українських громадських організацій і освітніх закладів за кордоном через критерії української самоідентифікації у статутних документах або через визнання такими світовими українськими надбудовами, як Світовий Конгрес українців, Європейський Конгрес українців чи Українська Всесвітня Координаційна Рада.

Павло Садоха – голова Співки українців у Португалії, голова Комісії Української Всесвітньої Координаційної Ради з питань української трудової міграції.

UKRAINIAN NATIONAL
FEDERAL CREDIT UNION

ДО УВАГИ НАШИХ ЧЛЕНІВ

47-і РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНСТВА

відбудуться

**В НЕДІЛЮ, 24 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ,
О ГОДИНИ 2:00-ій ПОЛУДНІ**

місце проведення зборів -

**УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ,
142 SECOND AVENUE, NEW YORK, NY 10003**

Реєстрація членів починатиметься о 1:00 годині.

Просимо принести з собою членські книжки

В Австралії...

(Закінчення зі стор. 11)

листопада 2012 року презентацією документального фільму „Окрадена земля“ зустріччю з його авторами Юрієм і Адрієюно Луговими в мельбурнському кінотеатрі.

25 листопада в усіх українських церквах були відслужені Панахиди в пам'ять жертв Голодомору, а 26 листопада сенатор Катерина Білик зачитала у Федеральному парламенті, в Канбері, резолюцію з нагоди 79-ої річниці Голодомору.

28 листопада відбулася зустріч членів Вікторіанського Парляменту та представників української спільноти з режисером фільму, яку організував Міністер планування Мет'ю Гай. В кабінеті Партії лібералів зібралося 50 представників української спільноти та 20 представників парламенту.

Голова Союзу Українських Організацій Австралії (СУОА) Стефан Романів привітав присутніх і запросив до слова М. Гая, який наголосив, що має пряме відношення до Голодомору, адже родина його матері була жертвою цих трагічних подій, і тому він відчуває особистий обов'язок спричинитися до розповсюдження правди про Голодомор. Після висвітлення фільму у парламенті Ю. Луговий поінформував про шлях здійснення цього задуму і додав, що фільм отримав вже 12 світових нагород, а до навчальних програм в США та Канаді буде введено розділ про Голодомор 1932-1933 років.

Представники уряду висловили пропозиції щодо обов'язкового показу цього фільму на телеканалах „SBS“ та „ABC“.

**Щоб розмістити
рекламу у „Свободі“,
телефонуйте на
973-292-9800,
дод. 3040**

ПОДОРОЖІ

Час зупинився у Самборі

Олександр Костирко

Збираючись до Самбора, я прочитав, що пишуть про нього в інтернеті. Польський мандрівник Лукаш Шуль занотував: „Самбір не має привабливих пам'яток, але є в цьому місті „щось“, заради чого варто сюди приїхати. Йдеться про атмосферу старого містечка. Тут відчувається клімат провінції – немає коштовних авт, вишуканих крамниць. Час зупинився тут кілька десятиліть тому“.

Важко з ним не погодитися. Самбір, що на Львівщині, є одним з старих міст західного регіону. Засноване воно в 1199 році. Різні думки ходять щодо назви. Одні вважають, що колись тут росли дрімучі ліси, інші – що колись тут жило плем'я „Саборів“. Є й інші версії.

Самбір лежить за 20 кілометрів від Старого Самбора. Чому так сталося? Історики кажуть, що нібито населення переселилось в 1241 році після зруйнування села татарами до села Погонич, яке спочатку назвали Новим Самбором, а з часом просто Самбором. За іншою версією, населення покинуло своє місто, втікаючи від чуми і назвало нове поселення Новим Самбором. Як би там не було, але зараз існують Самбір і Старий Самбір за 20 кілометрів одне від одного.

В 1553 році Самбір отримав привілей на Магдебурзьке право. Найдавнішим заняттям населення було ремесло, особливо ткацтво. Зараз містечко живе своїм життям, як і

сотні подібних містечок України. Про історичне минуле нагадує ряд споруд, які, не дивлячись на фінансову скруту, намагаються зберегти.

Коли ходиш вулицями Самбора, то здається, що перебуваєш в іншому, давньому часі. Незвичайна архітектура будинків, стара бруківка. Люди з великим задоволенням просто на вулиці розкажуть вам про історію будівлі, біля якої ви зупинились.

Люблять вони своє місто, беруть його історичне минуле. Переконалися у цьому можна з мого фоторепортажу.

Православний собор Успення Пресвятої Богородиці.

Меморіал депортованим українцям з Лемківщини, Надсяння і Підляшшя.

Ратушина площа в Самборі. (Фото: Олександр Костирко)

49-ий Баль Дебютанток Спілки Української Молоді

субота, 9-го лютого 2013р.

Sheraton Parsippany Hotel
199 Smith Road, Parsippany, New Jersey

Грають Оркестри
"Ворони" та "Грім"

Коктейл о годині 6:00 вечора
Презентація Дебютанток - година 7:00 вечора
Бенкет після презентації дебютанток
Баль від 9:00-тої вечора до 2:00-ої ранку

Вечірній одяг обов'язковий
За інформаціями звертатись: www.cym.org/us

Софія Стефанія Горинь
Old Bethpage, NY

Алесія Марія Гецнер
Baltimore, MD

Алекса Оліярник
Mahwah, NJ

Стефанія Перекста
Oakridge, NJ

Меланія Кетрин Гуменюк
Perry Hall, MD

Александра Мамрош
Yonkers, NY

Кристен Анна Мандич
Hackettstown, NJ

Маріянна Тимоч
Hastings-on-Hudson, NY

Александра Вікторія Тенюх
White Plains, NY

Марта Теленко
Parsippany, NJ

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Павло Тичина: „Об серце дзвоню я...“

Станіслав Змієвський

У січні цього року минуло 122 роки від народження Павла Тичини.

Кожен талант – загадка, а геній – загадка за сімома замками для всього світу. Ми лише наближаємося до усвідомлення, що після Тараса Шевченка, нашого національного Пророка, Україна породила свого Поета – Павла Тичину. Його рання творчість сповнена незбагнених чарів, а породжені музою поета-експериментатора диво-слова здатні перевернути душу. „Це співець яблуневоцвітності, яка, переходячи з покоління у покоління, і нині здатна хвилювати підростаючу юнь, очищати й наснажувати кожного, чия душа сприйнятлива до прекрасного”, – сказав про нього Олесь Гончар.

Доля П. Тичини трагічна. Диявольська сталінщина, за словами Василя Стуса, репресувала П. Тичину славою, одягнувши на нього блазенський ковпак, змусивши писати під диктат людогоубів. Його убили заживо. Це було сходженням поета на Голгофу. Та тортури і невблаганний час виявилися безсилим перед тендітною музою українського Орфея. Нині він повертається до нас.

Про життя П. Тичини і його творчість, зокрема ранню, написано сотні томів, та навіть в останніх публікаціях рідко можна знайти бодай згадку про його найперший цикл поезій „Панахидні співи”. Сам автор вважав його назавжди втраченим. А він раптом на наших очах вплив з усепоглинаючої Лети в українській чорноморській столиці – Одесі легкокрилим човником, вражаючи всіх своїми чорно-білими вітрилами. Це було справжнім літературним відкриттям.

Рукопис „Панахидних співів” знайшов невтомний розшукувач духовних скарбів Сергій Лущик, розбираючи архів художника й літератора Михайла Жука. Цей викладач малювання Чернігівської семінарії, а пізніше один з засновників Української академії мистецтв, щиро потоваришував із своїм найобдарованішим 14-річним учнем Павлом Тичиною, і цю дружбу обоє пронесли крізь усе життя. Поет-початківець, перебиваючись з хліба на воду, днював і ночував у майстерні чернігівського вчителя. Своєї оселі не мав, тож, посилаючи вірші до редакцій, нерідко вказував на конвертах адресу М. Жука. Коли якийсь журнал повернув авторові його „Панахидні співи” у Чернігів, П. Тичини там уже не було, а в 1916 році й М. Жук переїхав до Києва. Отак поет і розминувся зі своїм першим циклом поезій.

С. Лущик досить переконливо доводить, що в ньому йдеться про події, які мали місце не пізніше весни-осені 1914 року. А коли П. Тичина написав свій перший поетичний цикл, достеменно не відомо. Про нього є лише одна згадка у листі без дати, який автор надіслав Андрієві Ніковському: „Співи панахидні” у мене ще й досі не викінчені... Як викінчу, то поперед, ніж друкувати їх, пришлю Вам на „любу розмову”. Цей лист знайшов в архівному фонді журналу „Основа” одеський літературознавець Григорій Зленко, вперше він був опублікований ним ще у 1973 році. Дослідник стверджує, що остільки у листі йдеться про вже видані числа „Основи” кінця 1915 – початку 1916 року, то слід вважати, що на той час цикл поезій уже існував, хоч і не був „викінчений”.

Окремі згадки про існування „Панахидних співів” породили безліч легенд про те, що вони собою являють і кому присвячені. Та ось тепер ми маємо повний, переписаний самим автором набіло варіант цього циклу поезій. Але загадки лишилися. Одні дослідники певні, що юний поет оспівує передчасну смерть коханої, і навіть називають різні імена, інші вважають, що у ньому йдеться про загибель найсвітлішого почуття першої закоханості, а не реальної дівчини. Однак, є своя чарівність і в тому, що „Панахидні співи” постають перед нами в авреолі таємничої філософської притчі про сенс людського буття, де завжди перегукуються білі та чорні акорди.

Над цією вічною темою розмірковував і М. Жук, який в одному сповідальному вірші сказав про себе: „Білим і чорним хотів би я бути”. „Біле і чорне” – його найбільша картина (207 на

310 см), над якою він працював упродовж 1912-1914 років. На початку століття твір часто експонувався, але в тоталітарну добу про картину, герої якої мають янгольську подобу, ніде й не згадувалося. Та самий твір дбайливо зберіг відомий колекціонер україністики з Одеси Тарас Максим'юк, і тепер картина стала відкриттям одного з вершинних зразків українського малярського модерну 1920-их років. Зацікавлення до цього панно такий великий, що воно не раз уже експонувалося у формі „виставки однієї картини” у Києві, багатьох містах України і навіть за кордоном.

Коли ж було знайдено „Панахидні співи” П. Тичини, Т. Максим'юк та інші з подивом упізнали на картині в образі чорнокрилого янгола Орфея автора цих поезій. Схожість підтверджується і графічним портретом П. Тичини, який М. Жук створив дещо пізніше, у 1919 році. А в образі білого янгола окремі дослідники помічають риси студійки М. Жука Полі Коновал, вважаючи саме її об'єктом першого кохання юного П. Тичини. Про взаємини цих двох своїх вихованців художник не міг не знати. Згодом Поліна залишила поета і прожила потім довгі роки. То, можливо, оспівана поетом смерть коханої – лише поетична метафора, яку автор використав для посилення страждань свого розбитого дівчиною серця? І така точка зору має право на існування. Не випадково ж П. Тичина у 30-літньому віці, коли товариш нагадав йому про „Панахидні співи”, з чисто чоловічою погордою занотував у щоденнику, що тоді пригадалися йому „те перше кохання і ті дурні сльози”. На думку С. Лущика, так можна було сказати радше про зраду, а ніж про смерть коханої. Тож, як бачимо, картина не стільки відповідає на численні загадки, стільки продукує нові. А сама вона водночас пророче провіщала ще й трагічну долю українського Орфея.

І хоч „Панахидні співи” і картина М. Жука „Біле й чорне” мають безліч спільних смислових і чисто зовнішніх ознак, ні в кого навіть думки не може виникнути назвати панно ілюстрацією до циклу поезій П. Тичини. Твори двох геніїв-однодумців доповнюють і поглиблюють один одного, створюючи разом художнє полотно ще небаченого масштабу й злету філософської думки та емоційної напруги. Тож разом з іншими ранніми поезіями П. Тичини маємо відкриті тепер для широкого загалу дві глибокі й чарівні притчі про вічний двобій між білим і чорним.

На моє глибоке переконання, настав час створити і своєрідну третю притчу – музичну, яка має поєднати високе поетичне слово та модерний живопис в одне гармонійне ціле. Своїми роздумами про це я поділився з кількома відомими нашими композиторами, але, як не прикро, жоден з них не зважився на створення чи то ораторії, чи вокально-симфонічної поеми або концерту для органу й солістів. Одним, мабуть, забракло духу взятися за написання музики, відповідної покладеним в її основу літературному та живописному шедеврам, стати врівень з їх, авторами. Іншим – грантів Міністерства культури чи гарантій грошовитих спонзорів, а може, впевненості, що знайдуться виконавці та слухачі такого непересічного твору. Один з композиторів вже й почав був працю, а потім враз покинув, піддавшись натискові дружини, яка вважала, що його „панахидна” музика може накликати біду на всю родину. Міністерство культури, якому я надіслав своє лібрето з проханням посприяти покладенню його на музику, просто переслало мого листа до Національної музичної академії ім. Петра Чайковського, де його слід і загубився.

Та я все ще сподіваюся, що ось-ось віднайдеться композитор, що почує спів сопілки зображеного М. Жуком янгола-Орфея, душу якого до самої глибини зворушать слова поета: „Об серце дзвоню я...”, і покладе їх на музику. Живить моє переконання те, що вже давно більшість поезій збірника П. Тичини „Сонячні кларнети” стали піснями й романсами. Переконаний, що варті такої ж прихильності наших композиторів і „Панахидні співи”. Глибока літературознавча аналіза цього найпершого циклу поезій ще попереду, але вже той факт, що вірш

Павло Тичина

„УП” ще у 1920 році увійшов до другого видання „Сонячних кларнетів” під назвою „Світає...”, а ще два фрагменти циклу з деякими розбіжностями у тексті теж уже знайомі читачам, засвідчує його повну відповідність ранній поезії П. Тичини.

Дуже важливим компонентом для створення музичної притчі на основі „Панахидних співів” є картина М. Жука „Біле й чорне”. В основі обох творів філософські роздуми про життя, витоки обох в українському модернізмі початку минулого століття, вони обидва сповнені квітучого буяння природи і співу дзвонів, сопілки, солов'їв, осокорів, канонарха, церковного хору... Не важко уявити собі, як посилить образне й емоційне сприйняття музичного твору одночасне експонування живописного полотна з портретом автора тексту в образі янгола з сопілкою. До речі, тепер не обов'язково під час концерту демонструвати оригінал картини. Нові комп'ютерні технології дають змогу транслювати її збільшене зображення на екран, поєднуючи це з відповідними до сюжету голографічним малюнками. Такий супровід музики можна робити на високому художньому рівні, перетворюючи концерт на дивовижну містерію, що особливо подобається молодіжній аудиторії. В Україні першим став поєднувати сучасну відеопроєкцію з класичною музикою всесвітньо відомий піаніст з Одеси Олексій Ботвінов.

Тим, хто колись зважиться покласти „Панахидні співи” на музику, я б ще порадив для виразнішого сприймання обрамити їх уже добре відомою всім „яблуневоцвітною” поезією П. Тичини. Такий образний і настроєвий контраст додасть подальшому оплакуванню коханої особливого драматизму. У вступній частині хочеться бачити юнака і його кохану сп'янілими від щастя, які ніби потрапили у дивну казку, помилуватися їхніми трепетно ніжними взаєминами. Нехай помилують вони один одного на побаченні „шовково, ясно-соколово”, аби потім ми знали, як багато важить у житті справжнє кохання й як гірко його втратити.

На мій погляд, „Панахидні співи” мають досить чіткий і логічний драматургічний сюжет, на основі якого можна вибудувати хвилююче сценічне дійство. Коли заспівали перші півні, дівчина, що потайки пішла з дому, виривається з обіймів юнака і втікає. І тоді до ідилічних світлих акордів додається, як віддалений грім фатуму, подих чорних акордів, віщуючи наближення трагедії.

*Подивилась ясно – заспівали скрипки! –
Обняла востаннє, – у моїй душі. –
Ліс мовчав у смутку, в чорному акорді.
Заспівали скрипки у моїй душі.*

І раптом розкололося й упало саме небо.

(Закінчення на стор. 15)

ПОСТАТІ

Привітали Рема Багаутдина з 85-річчям

Святослава Гой-Стром

ГЛЕН-СПЕЙ, Нью-Йорк. – Майстер багатоплянових сюжетів у металопластиці, живопису й графіці, талановитий самобутній художник Рема Багаутдин, якому 14 грудня 2012 року виповнилося 85 літ, вже понад 40 років живе і творить у США.

Син репресованих татарських інтелігентів з Казані, столиці Татарстану, залишився сиротою і разом з молодшими братом і сестричкою виріс у дитячому будинку на Кіровоградщині. Українська земля, краса її природи, духовні традиції з раннього дитинства увійшли у душу хлопця, стали його духовною суттю.

Вже на початку своєї творчої дороги Р. Багаутдин заявив про себе, як про здібну непересічну особистість. Випускник Київського художнього інституту (тепер – Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури) став членом Спілки художників Української РСР і з року в рік провадив мистецьку лінію колишніх ректорів Української академії мистецтва Василя і Федора Кричевських, Олександра Мурашка, Георгія Нарбута, Михайла Бойчука. Але такий лет душі та вільнолюбство суперечили засадам „соціалістичного реалізму“, насадженого в СРСР, не давали щасливого творчого життя у жорстоких ідеологічних рамках. У 1973 році разом з групою однодумців Р. Багаутдин вирвався з тенет СРСР.

А вже через п'ять років перебування в США темпераментний і захоплений красою та суттю життя привернув увагу глядачів. У 1977 році на відкритті виставки Р. Багаутдина в Українському Інституті Америки мистець Петро Андрусів зауважив: „Він з відкритим серцем і вразливою душею став у колі нашої культури поруч усіх нас, щоб ділити з нами нашу долю і недолю. То ж вітаємо того здібного мистця разом з цією цікавою виставкою“.

Рема Багаутдин у молодші роки.

Подальші виставки були ще більш багатолюдними, хвилювали і запам'ятовувалися глядачам. Про Р. Багаутдина писали чудові відгуки, схвальні і підбадьорюючі рецензії. Серед авторів таких статей були д-р Святополк Шумський, Іван Кедрин, Лідія-Марія Калюжна, П. Андрусів, а згодом – Василь Барка, д-р Дмитро Степовик. Кожен автор підкреслював самобутність, непересічність і витончену манеру подання образів.

Минали роки і десятиліття. Сьогодні, аналізуючи творчий доробок мистця, знавці в першу чергу дякують за високу естетичну насолоду, за глибоку обізнаність з українською історією, за вірність обраній темі, за тонке відчуття України.

У свої 85 років Р. Багаутдин не опанував англійської мови, спілкується і мислить чудовою українською мовою, не надбав і матеріальних скарбів у житті, але кожна створена ним мистецька річ опановує і чарує душі всіх, хто любить прекрасне.

Близький приятель художника, відомий письменник-філософ В. Барка писав: „Він, новатор і техніцист високої кляси, складає з матеріялу твердого і довгочасного чудесні образи. Для всіх,

хто любить мистецтво, відвідини виставки творів Рема Багаутдина стали духовним бенкетом в чарівному крузі нововідкритої краси“.

Саме завдяки пораді В. Барки появилася у 2005 році мемуарна книга „У пошуках свободи“, де у чудовій манері спогадів художник описав найдраматичніші події свого життя.

Недавно громадськість Глен-Спею, де проживає мистець, сердечно вітала ювіляра. Присутні переглянули чудово змонтований фільм „Моя Україна“ про його багатопланову і багатосюжетну творчість, створений завдяки співпраці з фотомистцем Карелом Конрадом. Вміле поєднання зображеного з українськими народними піснями принесли багато приємних емоцій та радості.

Невгамовний і працьовитий мистець Р. Багаутдин мріє видати альбом своїх найулюбленіших сюжетів, над чим і працює разом з К. Конрадом. А ще мріє побачити ще раз Україну, наймилішу його серцю землю, передати мистецький дарунок українським музеям в Києві та Нью-Йорку.

27 листопада 2011 року в акції під стінами Лук'янівського слідчого ізолятора письменник Василь Шкляр передав для ув'язненої Юлії

Рема Багаутдин. „Колядники“.

Тимошенко картину Р. Багаутдина і сказав: „Коли я був у США, цю картину попросив мене передати великий український художник Рема Багаутдин, який створив портрет Юлії Тимошенко в образі Жанни Д'Арк. Я виконав це доручення і вручив картину її доньці Євгенії“.

Рема Багаутдин. „Юлія Тимошенко“.

Павло Тичина:...

(Закінчення зі стор. 14)

Такою приголомшуючою була для Орфея звістка про раптову смерть коханої. Мало не божевільний крик пораненої душі, відчай і навіть розпач – ось перша природна реакція юнака на фатальну трагедію. Коли на якусь мить волання перериваються, вже чути релігійне відспівування померлої. Орфей „під співи серця панахидні“ віддає коханій „останнє цілування“, просить саму матір-природу дати йому виплакати надгробному риданні.

*Плачу і ридаю,
Об серце дзвоню я,
Як тебе згадаю,
Світлий мій, пресвітлий раю, -
Алілуя!*

Коли вже несла кричати, а можна лише квилити чайкою, коли й могила коханої поросла квітом, усе ще звучать трохи стихшені, але від того ще більш болісні пісні останнього прощання. Вони перегукуються з співом пташок, з церковним передзвоном. А в душі юнака живе яскравий спогад про дівчину. Він подумки розмовляє з нею, і в своїй уяві бачить її у білому вбранні нареченої, що так нагадує образ білокрилого янгола. Не в силах угамувати пеку-

чий біль, Орфей звертається зі словами молитви за кохану до Спасителя. Він навіть нарікає на лиху долю, ремствує, але потім кається, сповідується й співає разом із церковним хором, ведучи з ним діалог про сенс життя й невідворотність смерті. Хоч Орфей безсилий побороти своє горе, не в змозі загасити в серці ніжне почуття любові до коханої, але він підіймається до осмислення цієї філософської аксіоми. І тоді на чорному тлі страждань пробиваються перші світлі промені. Вони не спроможні будь-що змінити у минулому, але дарують надію на відновлення душевної гармонії. А світ завжди буде біло-чорним, і до усвідомлення цієї вічної істини кожен іде своїм тернистим шляхом.

*Вдивляюся в небо, як в нотне узлісся –
Збагнути я хочу акорди і розпади.
Я хочу заплакати, як плакав колись я:
Благослови еси, Господи!*

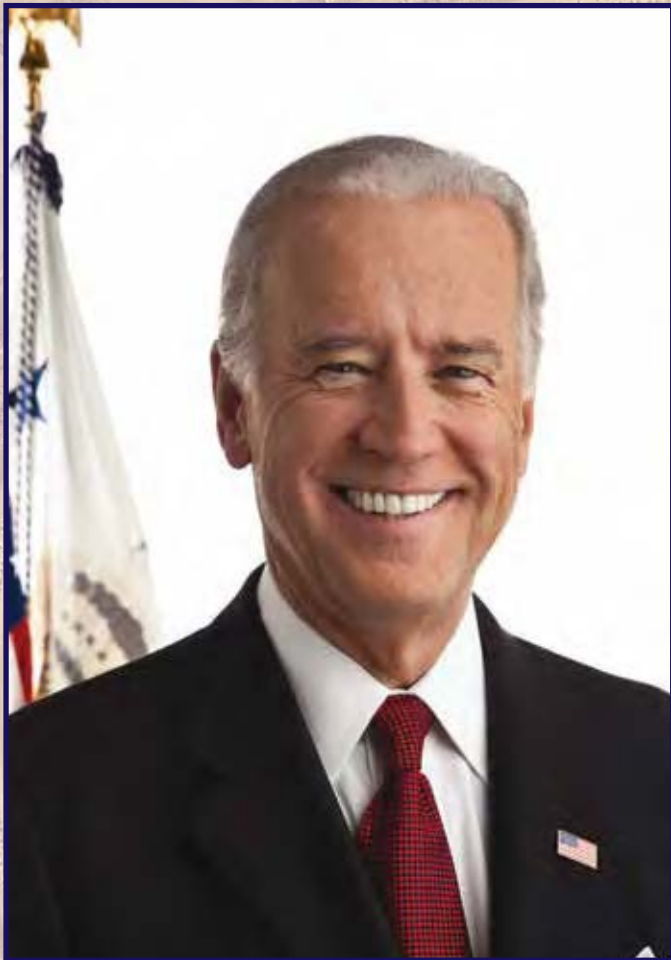
Син сільського дяка й учителя грамоти П. Тичина, який чудово знав й сам у дитинстві співав літургійні пісні, почасти використав у своєму циклі поезій їхню лексику та ритмічну побудову. Якоюсь мірою поет навіть дотримується християнського ритуалу панахиди. Це дослідив одеський публіцист Борис Херсонський. Зокрема він пояснив повторення вірша „Я чую дзвін у бору ялин“ тим, що відспівування покійника починалося й завершувалося дзвонами.

Однак, відлуння дзвонів можна чути і в інших віршах циклу („Хто там у небі дзвонить“, „Плачу і ридаю, об серце дзвоню я“). То ж бажано, щоб у майбутній музичній композиції дзвони прозвучали у різних інтерпретаціях. Не виключаю, що покладені на музику „Панахидні співи“ будуть пристойно звучати і в стінах храмів.

А епілогом цього літературно-музично-образотворчого твору може бути вірш „Світає...“, або інша невеличка заключна частина, що перегукується з світлою інтродукцією. Життя продовжується, і чорні акорди рано чи пізно змінюються співом „сонячних кларнетів“.

Хочу вірити, що наші читачі не звинуватять мене у корисливому бажанні нав'язати комусь свій арт-проект. Побіжно переповідаючи лібрето, я тим самим намагався лише передати своє бачення і прочитання „Панахидних співів“ та враження від картини М. Жука „Біле й чорне“. Як шанувальник цих митців, я радий, що наші сучасники фактично відкривають їх для себе, що з їхніми маловідомими творами нарешті матиме змогу ознайомитися широкий загал. Якщо ж висловлені тут думки подвигнуть когось з композиторів на створення музичного твору, то буду тому дуже радий. А скористається він моїми підказками чи проігнорує їх і створить власну концепцію, не це важливо. Мене цілком задовольняє реалізована у такий спосіб місія просвітника.

Вітаємо в День Інавгурації

ПРЕЗИДЕНТ БАРАК ОБАМА
ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ДЖО БАЙДЕН МОЛ.

Ми з вами!

Paid for by Ukrainian Americans for Obama-Biden 2012

www.ukrainiansforobama.com

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenewyork.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ЗБОРИ 59 ВІДДІЛУ УНС
НЕДІЛЯ
3 ЛЮТОГО 2013

Бриджпорт, Конн. Управа Відділу повідомляє всіх членів про річні загальні збори 59 Відділу „Українська Січ”, які відбудуться в церковній залі св. Покрови при вулицях NOBLE та BARNUM о годині 2:00 пополудні. В програмі: звіти уступаючої Управи, дискусія, вибір нової Управи. Зараз після зборів відбудеться товариська зустріч. Запрошуємо не тільки членів, але усіх зацікавлених діяльністю УНС. По інформації телефонувати: Т. Сливінський, голова, (203) 375-6995; І. Гайда, Рек. секретар (203) 261-4530; Богдан Добушак, Фінансовий секретар (203) 723-4304; касир Василь Макійчик.

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.

Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пачки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

НАШ АРХІВ: WWW.SVOBODA-NEWS.COM

ЗМІНА АДРЕСИ

- Свобода
 The Ukrainian Weekly

Ім'я і прізвище: .....

Число телефону: .....

Число Відділу (якщо член УНС): .....

СТАРА Адреса: .....

НОВА Адреса: .....

На зміну адреси проситься долучити \$1.00 Зміна триває 1-2 тижні

Зголошення присилати на адресу:

Svoboda/The Ukrainian Weekly, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

DNIPRO LLC.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$8	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога

вміст пакунка:

- борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
- Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Економте гроші:

Переведіть баланс з Ваших кредитних карток з вищими відсотками на кредитну картку Visa® Української ФКС.

4.90%
Promotional APR* on balance transfers for 12 months

AFTER THAT a variable purchase APR* of 9.75% to 12.75%

*Annual Percentage Rate.

No balance transfer fees

APR річна процентна ставка. Пропозиція поширюється тільки на переведення балансу. Пропозиція дійсна з 1/15/2013 по 7/15/2013. Додаткова оплата за переведення балансу в період акції відсутня. По закінченні періоду акції плата за переведення балансу \$10 або 1.00% від суми кожного переведеного балансу, що більше. 4.90% Promotional APR дійсна протягом 12 місяців, після чого змінна процентна ставка від 9.75% до 12.75% буде застосована до невиплаченого балансу. Право членства вимагається. APR Annual Percentage Rate. Offer applies to balance transfers only, offer valid 1/15/2013 through 7/15/2013. No balance transfer fee during the promotional period, after that the balance transfer fee is \$10.00 or 1.00% of the amount of each balance transfer, whichever is greater. 4.90% Promotional APR valid for 12 months, after that a variable purchase APR of 9.75% - 12.75% will be applied to any unpaid outstanding balance. Existing UFCU Visa Credit Card balances do not qualify. New UFCU Visa Credit Card accounts subject to credit approval and/or co-signer. In some cases, UFCU may not be able to process a balance transfer request. Membership eligibility required.

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА www.rufcu.org 877-968-7828

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980 Federally insured by NCUA
BRANCH ALBANY, NY SACRAMENTO, CA SYRACUSE, NY BOSTON, MA PORTLAND, OR BUFFALO, NY
OFFICES 518.266.0791 916.721.1188 315.471.4074 781.493.6733 503.774.1444 716.847.6655

**Президія Середовища
Української Головної Визвольної Ради
і Політична Рада ОУНз**

діляться сумною вісткою з Членами й Українською громадою, що 13 січня 2013 р., у Львові, після тяжкої недуги переставився у Божу вічність на дев'яносто третьому році багатотрудивого життя

бл. п.

Михайло Горинь

Неперевершений український патріот, глибоко політично думаюча людина, непересічно-велика особистість в українському дисидентському русі, який по іншому, новому формував українську політично-визвольну думку і дію.

Був ініціатором й організатором українських визвольних формацій, організатор і співголова Народного Руху України. Невідомий учасник проголошення Української Соборної і Незалежної Української Держави. Організатор "Ланцюга єдності" Західної із Східною Україною.

Народився 17 червня 1930 р. у с. Кнісело, що на Львівщині, у родині, що мала тісні пов'язання з українським резистансом ОУН і УПА. У 1944 р. з матір'ю Михайло був депортований на Сибір, але по дорозі їм вдалось втекти. Навчався у Львівському Університеті на відділі логістики і психології, але 1953 р. був виключений за відмову стати членом комсомолу. Згодом йому удалось завершити студії. Був учителем і директором шкіл. Займався науковою працею з психології і фізіології. Автор наукових праць. Тісно пов'язаний з українськими дисидентами Іваном Дзюбою, Іваном Драчем, Дмитром Павличком і багатьма іншими. У 1965 р. був арештований за антирадянську пропаганду. Організатор Української республіканської партії, голова Укр. респуб. християнсько партії, голова Української Всесвітньої координаційної ради. Організатор відзначення 50-річчя УГВР. Михайло був і залишиться в українській історії унікальною людиною, який з юнацьких років до кінця свого багатогранного життя жив Україною і діяв для України. Хай світла пам'ять про нього іде з роду в рід.

Дружині Ользі, синові Тарасу, ближчій й дальшій родині покійного складаємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою що 18 грудня 2012 року відійшов у вічність

св. п.

Богдан Зубальський

нар. 20 грудня 1951 року.

У глибокому смутку залишилися:

- сестри стрийко - Віра і Ярина
- Теофіль Зубальський з дружиною Іванною та донькою Надею Данчак з мужем Петром і сином Марком
- двоюрідна сестра - Надія Ткач з мужем Іваном та доньками:
  - Оксаною з мужем Петром та доньками Катериною і Мартою,
  - Олею
  - Яриною з мужем Іваном та синами Максимом і Віталієм.
- сестрінки - Галя з мужем Романом і синами Сергієм і Марком
- Оля з мужем Сергієм і донькою Ірою
- двоюрідна сестра - Марія Пришляк
- двоюрідний брат - Ігор Пришляк
- ближча і дальша родина в Україні та Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою що 15 січня 2013 року, на 76-му році життя, у місті Іст ГанOVER, Нью-Джерзі, упокоївся в родинному колі і в присутності дорогих йому людей,

св. п.

інж. Богдан Йосафат Чаплинський

чоловік покійної Стефанії з дому Антоняк, яка померла передчасно.

Заупокійна свята Літургія була відправлена 19 січня 2013 року в Українській католицькій Церкві св. Івана Хрестителя у Ньюарку, Нью-Джерзі.

У глибокому смутку залишилися:

- доньки - Лідія
- Рената Таскер з чоловіком Марком та дітьми Люсею та Софією,
- сестра - д-р Марта Чаплинська з дітьми д-р Мікел з чоловіком д-ром Лукасем, та д-ром Християном з нареченою Тейлор.
- подруга - Оксана Стеранка з дітьми Христиною (Тунею) з чоловіком Олегом, та д-ром Адріаном з дружиною Нікол.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів, пожертви у пам'ять Богдана можна скласти на Academy of Vocal Arts у Філадельфії, або Український Музей в Нью-Йорку.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

SCOPE TRAVEL INC. - the Ukraine Specialists !!

14 day tour \$1290 all inclusive land tw

JUNE 20 - JULY 3, 2013

KYIV (3) + LVIV (10)

Kyiv 2 meals daily + 2 tours, Lviv bed/Breakfast - optional 3 day Karpatsy

Registration deadline Feb. 15, 2013

www.scopetravel.com 973 373 8993

NEW

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

2-ий Заступник президента
Ліцензований Продавець
Страховання Життя

Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane, Flemington, NJ 08822
Tel/ Fax: 908-782-5451
e-mail: eugenemaria@comcast.net

ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
Страховання Життя

OXSANA STANKO

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

Рекляма – ключ до успішного бізнесу!

НА ПРОДАЖ

В „Українському селі“ (66 Cedar Grove Lane, Somerset, NJ 8873) продається помешкання – дві спальні і вітальня на першому поверсі. Ціна за домовленістю.
Тел.: (732) 868-0480.
Мобільний: (732) 447-8272.
library@uocofusa.org

НА ПРОДАЖ

Велика, рідкісна картина-мозаїка Едварда Козака.
Тел. 973-941-6659 або
email: yaukrainka@aol.com

ШУКАЄМО НЯНЮ

На постійну роботу з проживанням в сім'ї. Кандидат мусить розмовляти українською мовою, знати українську культуру. В обов'язки входить догляд за немовлям, допомога з прибиранням в хаті та готуванням, гармонійна співпраця з молодією сім'єю і їхньою родиною. Надається для проживання кімната з ванною в елітному районі Вашингтону, відповідна платня.

Дзвоніть по тел. 202-955-3990 або пишіть на urpcudc@aol.com

Пошукуємо жінку по догляду за 3-річним хлопчиком у Bayside, NY. Українська мова обов'язкова. Власне авто бажане. Два дні на тиждень - у середу і четвер.
Тел. 646-763-0045.

Пошукую жінку з України у віці 30-55 років до праці в Асторії, Н.Й. Помешкання та харчі включені. Англійська не обов'язкова.
Тел. 718-721-5599

ЗНАЙОМСТВО

Українка чесна, трудолюбива, говорить англійською, шукає чесного, доброго, самотнього чоловіка для серйозних відношень.
Тел. 201-419-4600

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

**29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002**

фільм The Guardian of the Past

Режисер **МАЛГОЖАТА ПОТОЦЬКА** представить свій фільм *Strażnik minionego czasu* (Хранитель минулих часів) в неділю 17 лютого 2013р. о год. 2:00 по пол.

Документальний фільм про директора Львівської національної галереї мистецтв Бориса Возницького, який, незважаючи на радянську політику знищення сакрального мистецтва, зібрав і зберіг близько дванадцяти тисяч мистецьких творів.

Вступ (включно з перекусом): 15 дол.; 10 дол. – члени, сеньйори; 5 дол. – студенти.
Квитки: www.ukrainianmuseum.org

Перегляд фільму зорганізовано Українським Музеем у співпраці з Польським культурним інститутом в Нью-Йорку та Українським кіноклубом Колумбійського університету.

2004 р. 47 хв. польською мовою з англ. підписами

Ukrainian Film Club of Columbia University
FORUM FOR UKRAINIAN FILM IN NORTH AMERICA

UKRAЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
T: 212.228.0110 F: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

NYCULTURE

The Ukrainian Museum's film program is supported, in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

**БЕЗКОШТОВНІ
ЗНАЧИТЬ
БЕЗКОШТОВНІ**

Чекові рахунки
- без мінімального балансу
- без оплати за розмінювання чеків

Debit картки
- кількість транзакцій необмежена
- вибір готівки з АТМ без додаткових оплат
(із найширших мереж у США: Star^{sf} & Allpoint & Co-op Network)

У "Самопоміч" оплати за послуги чи не **найнижчі** з-поміж усіх фінансових установ

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago, IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago, IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine, IL 847-359-5911

8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Where Your Money Works for You!

Minimum initial share draft deposit is \$50. ATM service fees may apply. Enrollment required for online account access. Member must qualify for free VISA Debit card. Connection fees may apply for online account access. Please see our Truth in Savings Brochure and Fee Schedule for additional information. Stop in to any Selfreliance Office to apply for membership and to open your account.

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Allpoint VISA
STAR^{sf} PLUS

Full Financial Services